haftalıkpaldırkültürdergisi

9 771303 944001 ISSN 1303-9440

6

HAYVAN

21 Mart Cuma • Sayı:2003/06 • Fiyatı:800.000TL.(KDV Dahil)

akıl kapitalist yürek sosyalist

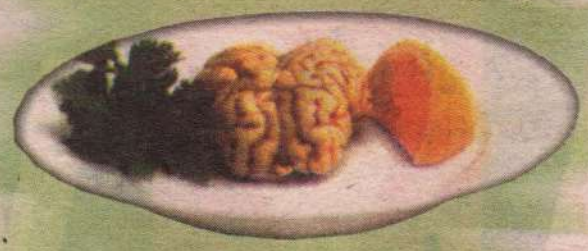

MET ÜST

beş parmağın beşi de
birbirine benzemez
-aralarını açalım-
vahşi kapitalizm

beş parmağın beşi de
birbirine benzemez
-aralarını bulalım-
romantik sosyalizm

kasaba
mihnet edeceğime
keser zikimi yerim
romantik sosyalizm

kasaba
mihnet edeceğime
gider bakkal ile sevişirim
vahşi kapitalizm

hepimiz kardeşiz
bu savaş ne diye
romantik sosyalizm

hepimiz kardeşiz
bok mu var
yani
vahşi kapitalizm

mutlu aşk yoktur
romantik sosyalizm

komple muamele
vardır
vahşi kapitalizm

yaşasın halkların kardeşliği
romantik sosyalizm

yaşasın halkların kalleşliği
vahşi kapitalizm

birimiz hepimiz için
hepimiz birimiz için
romantik sosyalizm

birimiz hepimiz
hepimiz en irimiz için
vahşi kapitalizm

futbolda ofsayt kaldırılsın
vahşi kapitalizm

üç ofsayt
bir penaltı sayılsın
romantik sosyalizm

dünyada on milyar
güzel insan var
romantik sosyalizm

dünyada on milyar
tüketici adayı var
vahşi kapitalizm

vakit nakittir
vahşi kapitalizm

vakit likittir
romantik sosyalizm

yenildik ama ezilmedik
romantik sosyalizm

öyle de kodak böyle de fuji
vahşi kapitalizm

bir ağaç gibi tek ve hür
ve bir orman gibi kardeşçesine
romantik sosyalizm

bir ağaç gibi tek ve hür
ve bir orman gibi hepsi kereste
vahşi kapitalizm H

gazozuna şiirler

isim

ne güzel bi isim
orhan seyfi
orhon
ismi

'geldik
bulamadık
yine geleceğiz'
gibi

önsöz

hayatta
muvaffak
olamadım

sanatta
kuu vakvak
oldum

meram

yükselmek için
ağırlık atmak
lazım

biliyorum..
görüyorum..
fakat yapamıyorum

her şeyi
içime atıyorum..
ondan şişmanlıyorum

AH TARZAN yiğit özgür

Akşamsefası

Tüy ve Buğu

Sen benim tüylenmiş yerlerimin konuğu
Sen ki penceremde donmuş o buğusun
- incesu pazarına yolun düştü mü hiç?
Ne ilgisi var deme, sen o renklersin
O damar damar domates, patlıcan moru
Bağırtısı Kürt Halil'in, birdenbire patlayan...

Oturdum, yağmuru içime doldurdum bu akşam
Sanki bir şey olmadı, biraz gözlerim söndü
Onlar dağlanan gönlümün dünyaya açılan yanı
Baktım baktım seni gördüm, baktım baktım sen
Sen benim tüylenmiş yerlerimin konuğu
- Buharlı trenler çağına yetişebildin mi?
Üşüye üşüye kömür ayazında kavruldu tarlalarım
Ne ilgisi var deme.. Yapayalnız kaldım

AHMET ERHAN

Oynat Hayatcığım

Mst Üst

ALOOOOO! HAYVAN'dan Arıyoruz

EVREN BARIN

Alo, Jülide Kural'la mı görüşüyoruz?
- Evet benim.
Neler yapıyorsunuz?
- Ateş Tiyatrosu adında yeni bir tiyatro kurduk. 28 Mart'ta saat 20:00'de Şişli Etfal Hastanesi'nin konferans salonunda prömiyer yapıyoruz.
Oyun ne üzerine?
- Adı, "Frida, Yaşasın Hayat"... Ressam Frida Kahlo'nun yaşamını konu alıyor. Ben Frida Kahlo'yu oynuyorum.
Neden F.K.'yu seçtiniz?
- F.K. sözü olan büyülü kadın kimliklerinden biri. Karanlık bir dünyaya barış, aşk, tutku diyebilen, bedensel parçalanmasına rağmen umudunu kaybetmiyor.
F.K.'yla ilgili bir filmde bugünlerde vizyona giriyor...
- İlginç bir rastlantı. Tamamen bir kaderbirliği oldu.
Dünya Tiyatrolar Günü için söylemek istedikleriniz...
- Dünya bir sahnedir diyoruz ama tragedyalar oynamak istemiyoruz, bu sahnelerde barış sesinin yükselmesi temennimiz.
Teşekkür ederiz...
- Ben teşekkür ederim.

Alo, Tüketici Gazetesi mi?
- Evet, ben reklam koordinatörü İskender Aksoy.
Yayın amacınız?
- Marmara Bölgesinde sosyal amaç içerikli yayın yapıyoruz. Ekonomik alım ve satım gücüne dayanan bir iletişim sağlıyor gazetemiz. Kişilerin, isteklerin birbiriyle örtüşmesinden oluşan alış ve satış ilişkisini gündeme getiriyoruz. 1995'ten beri yayın hayatındayız.
Tirajınızı öğrenebilir miyiz?
- 23.000
Fikir nereden çıktı?
- Yabancı sermayeyle kurulduk. Dünyada 23 benzerimiz var. Aynı konsept üzerinden ilan içerikli, kobi, küçük esnaf diyebileceğimiz ticarethaneler arasında köprü kuruyoruz. Ücretsiz seri ilan yayınlayan tek gazeteyiz.
Hangi ilanlar ücretsiz oluyor?
- Seri ilan dediğimiz, tüketici insanların ilanları. Diğer ticari ilanları asgari ücret rakamlarıyla fiyatlandırıyoruz.
Eklemek istedikleriniz...
- Türkiye çapında herkese hizmet vermek istiyoruz.
Teşekkürler...
- Biz teşekkür ederiz.

Umut Çocukları Vakfı'ndan Yusuf Kulca'yla mı görüşüyoruz?
- Benim, buyrun.
Tinerci çocuklar tarafından gizli kamera protestosu gerçekleştirildi...
- Evet, bugüne kadar sokak çocukları hakkında yapılan haberlerin çoğu olumsuz yöndeydi. Arena programında yapılan haberin böyle bir şey olmadığı görülür.
Haber nasıldı?
- Çocukların sokaktan kurtulmasını sağlayacak nitelikte bir programdı. Bu olayın danışıklı dövüş olduğuna inanıyorum. Olayın arkasında başka bir şey olduğunu düşünüyorum.
Çocuklarla görüştünüz mü?
- Hayır, program ekibine de söyledik, çocukların yüzünü göstermediler. Hatta program kasetini eğitim amaçlı göstermek için istedik.
Peki gizli kamera olması...
- Çok önemli değil.
Peki teşekkür ederiz.
- Ben teşekkür ederim.

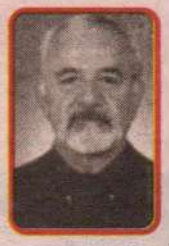

Alo, Tabibler Odası mı?
- Evet, ben Gencay Gürsoy.
Tabipler Odası'ndaki "Savaşa Karşı Hekimler Platformu"nun hedefleri neler?
- Savaşı engellemek üzere birçok etkinlik yapıyoruz. Savaş karşıtı eylemlere katılıyoruz.
Somut olarak ne yapıyorsunuz?
- Meclisteki doktor milletvekillerini tespit ettik. Onlara mesaj çektik, savaş fezlekesini imzalamamalarını istedik.
Kaç doktor var mecliste?
- Yirmi sekiz.
Savaş durumunda hekimler ne yapacak?
- Göçe karşı hazırlanıyoruz. Kızılay, iki çadır kent kurdu. Oraya ekip göndereceğiz. Sağlık hizmetlerinin aksamaması için elimizden geleni yapacağız.
Teşekkür ederiz.
- Ben teşekkür ederim.

Alo altzine.net'ten Yekta Kopan'la mı görüşüyoruz?
- Evet, benim.
Yayın hayatına ne zaman başladınız?
- Altıncı yılımıza giriyoruz.
altzine.net nedir?
- altzine Murat Daltaban'ın bir tiyatro projesinin alt sayfası olarak hayata geçti. Sercan Şengül'ün tasarımıyla oluştu.
Bünyesinde kimler var?
- Sabit bir yazar kadrosu yok. altzine isimler veya imzalar çalışması değil, metinler ve görsel işler çalışması.
İnternetle edebiyat arasında nasıl bir ilişki var?
- İnternet, yeni okuma ve yazma biçimlerini geliştirmenin yanı sıra varolanı çoğaltmak, daha çok yere yaymak için iyi bir mecra. Dolayısıyla edebiyatı da çoğaltıcı bir ortam.
Eklemek istedikleriniz...
- Kendi sözünü söyleyen bir çoğaltım ortamı olmasını diliyoruz.
Teşekkür ederiz.
- Ben teşekkür ederim.■

Arif Takvimi

21 Mart Cuma : Dublaj sanatçısı Ferdi Tayfur öldü (1958). Newroz. Dünya Ormancılık Günü. Besteci Sebastian Bach doğdu (1685). Aşık Veysel öldü (1973). Kerime Nadir öldü (1984). Nazım Hikmet'in eşi Piraye Altınoğlu öldü (1995). **22 Mart Cumartesi** *: Osman F. Seden doğdu (1924). Semiha Yankı eurovisyonda sonuncu oldu (1975). Ressam Nurullah Berk doğdu (1906).* **23 Mart Pazar** *: Şair Şükran Kurdakul doğdu (1927). İzmir Hukuk Fakültesi Kuruldu (1978). Sabır Küpü. Erno Rubrik tarafından icat edildi (1981). Ressam Adibin Dino doğdu (1913). Dünya Meteoroloji Günü. Hacettepe Çocuk Hastahanesi yandı (1961). Kozkavuran fırtınası. Okuma – yazma seferberliği törenle başladı (1981). Sanayici, "Çift Geyik Karaca" trikolarının sahibi Halil Karaca öldü (1956).* **24 Mart Pazartesi** *: Karikatürist Behiç Ak doğdu (1962). Oyuncu Steve Mc Queen doğdu (1930). Yazar Sevket Süreyya Aydemir öldü (1976). Neyzen Tevfik doğdu (1879). Beat Şair Ferlingehetti doğdu (1919). Elvis askerde (1958). Wody Woodpecker'in yaratıcı Walter Lantz öldü (1994). Jules Verne öldü (1905). Şarkıcı Nena doğdu (1960).* **25 Mart Salı** *: Elton John doğdu (1947). Evliya Çelebi doğdu (1611). ABD'li öykücü Flanery O'Connor doğdu (1925). Besteci Bela Bartok doğdu (1881). Çaylak fırtınası. Cazcı Aretha Franklin doğdu (1942).* **26 Mart Çarşamba** *: Besteci Claude Debussy öldü (1918). Sinema oyuncusu Belgin Doruk öldü (1995). Şarkıcı Diana Ross doğdu (1944). Arşın ile endazenin yerini metre, okka'nın yerini kilo aldı (1931). Yazar Tennessee Williams doğdu (1911). Paris'te Komün Günleri Başladı (1871). Ludwing Van Beethoven öldü (1827). Amerikalı romancı John Kenndy Toole intihar etti (1969). Uzay Yolu dizisindeki Mr. Spock "Leonard Nimoy" doğdu (1931).* **27 Mart Perşembe** *: Caz solisti Sarah Vaughan doğdu (1924). Kütüphanecilik Haftası. Dünya Tiyatrolar Günü. Yazar Halit Ziya Uşaklıgil öldü (1945). Zati Sungur Maksim Varyete Tiyatrosu'nda (1935).*

haz: Aslı Tanrıkulu - Tolga Arvas - Özlem S. Zorcan

Akşamsefası

Irak savaşı için Türkiye'ye gelen Amerikalılar, Mardin'i üs haline getirdi. Mardin, Kızıltepe, Nusaybin ve Viranşehir'de fabrikalar ve büyük binalar kiralayarak yerleşen Amerikalı askerler için, bu bölgelerde olağanüstü hazırlıklar var. Hatta sırf Amerikalı askerlerin gideceği bir genelevin açılması bile gündeme geldi. Mardin Belediye Başkanı Abdülkadir Tutaşı ile Kızıltepe Belediye Başkanı Cihan Sincar gelişmeleri değerlendirdiler.

Mardin'de "Coni'lere Genelev" Gerginliği

Bizi de Kafalamaya Çalıştılar

Buranın milletvekilleri ve ağaları Amerikan askerleri için seferber olmuş durumda. Onlara iki büyük binayı ilk olarak AKP ve CHP'li Mardin milletvekilleri kiraladı. Onlardan cesaret alan ağalar da yerler kiralamaya başladı. Simsarlar ortaya çıktı. Bütün fiyatlar iki katına çıktı. Bir de genelev mevzusu gündeme geldi. Diyarbakır'da bu işi yapan bir insan gelip valiliğe başvurmuş ve böyle bir talep iletmiş. Mardin Valiliği ve Belediye Başkanı tavır koymuşlar. Ama konu tekrar gündeme gelebilir. Fakat böyle bir şeye kesinlikle tavırlıyız ve izin vermeyeceğiz. Zaten halk çok tepkili. Arada bir Amerikalı askerler çıkıyorlar ve halktan tepki görüyorlar. Bize de yanaşmaya çalıştılar, haberler gönderdiler, yokladılar. Ama bizden kesin tavır görünce, bir daha yanaşmadılar.

Cihan Sincar (Kızıltepe Belediye Başkanı)

Amerikalılar için Mardin'i Bozamayız

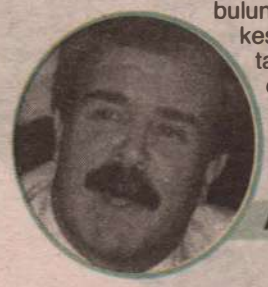

Burayı üs yapmışlar, yerler kiralayıp yerleşmişler. Burada olmayan şeyler, Amerikalı askerler için getirilemez. Örneğin genelev açma mevzusu gündeme geldi. Hem valimiz, hem de biz belediye olarak tavırlıyız. Buna kesinlikle izin vermeyeceğiz. O kadar istiyorlarsa, kendileri getirsinler. Bir şekilde geldiler ve buraya yerleştiler. Belediyeyi kesinlikle hiçbir konuda muhatap almadılar. Bir ziyarette bile bulunmadılar. Belki bunun altında, bizim onlara karşı koyduğumuz kesin tavır yatıyor. Ama iyi ki de muhatap almamışlar. Çünkü biz tavrımızı koyardık. Halkın tepkisi büyük. Onların tek muhatabı, onlara yer kiralayanlar. Pek fazla dışarı çıkmıyorlar. Çıkanlar onlara lojistik destek sağlayanlar. Zaten onlar kendilerini halktan ve bizden soyutlamışlar. Amerikalılar için Mardin'i bozamayız, gelenek ve kültürümüzün el vermediği işleri yaptırmayız.

Abdulkadir Tutaşı (Mardin Belediye Başkanı)

Mervan Gül... AKP Siirt Eski Milletvekili... Meclisteki yerini R. Tayyip Erdoğan'a bırakarak veda eden Mervan Gül, kısa süren "vekillik macerası" anlattı.

Botan'a Hidroelektrik Yapacaktık Ama

FERZENDE KAYA

Yerinizi Tayyip Erdoğan'a bıraktınız, duygularınızı öğrenebilir miyiz?

- Yerimi isteyerek ve sevinerek R. Tayyip Erdoğan'a bıraktım. Seçimlerin iptali güzel bir şeydi. Çünkü geçmişte Erdoğan'ın Siirt meydanında yapmış olduğu konuşmadan dolayı aldığı ceza vardı... Ve o gün yaptığı konuşma, birleştirici ve pekiştirici bir konuşmaydı. Faili meçhul cinayetlerin arttığı, halk arasında kamplaşmaların yaşandığı bir dönemde Kürt-Türk kardeşliğine vurgu yapmıştı. Bu yüzden mahkum edilmişti. Siirt halkı da nankör olmadığını gösterdi ve Erdoğan'a verilen cezayı kendilerine verilen bir ceza olarak gördüğü için, onlara cevap verdi. Ben de sevinerek yerimi ona bıraktım.

Kısa bir vekillik deneyimi yaşadınız. Beklediğiniz gibi miydi?

- Ben fazla uzun kalmadım. Gerçekten kısa bir deneyim oldu. Siyasetin içinde olduğum için, vekil olmak ile partili olmak arasında fazlaca bir fark yoktu. Oraya Siirt halkını temsilen gitmiştim ve birtakım projeler yapmak istiyordum. Çalışmaları başlatmıştım, onlar yarım kaldı, ama Siirt'ten seçilen diğer arkadaşların ve hükümetin devam ettireceğine inanıyorum.

Ne gibi projeleriniz vardı?

- Yolların durumu vardı. En büyük problem bizim için. Bunun dışında bizim Botan Vadisi diye bir vadimiz var, onun üzerine yedi tane Hidroelektrik kurulması projeleri vardı.

Bütün bu hizmetleri yapmak için gittiniz, ama olmadı...

- Bunlar vardı, sonra Güneydoğu'nun en büyük problemi olan istihdam sorunu vardı. Olmadığı için bir kırılganlığım ve üzüntüm yok. Çalışmaların devam edeceğine yürekten inanıyorum.

Seçimler iptal olsa bile tekrar siz seçilirdiniz, ama Erdoğan konusu gündeme geldi... Seçmen ne diyor bu konuda?

- Ben adaylığımı koysaydım şüphesiz seçilirdim. Ama genel başkanımızın adaylığı sözkonusu olunca, ben hiç tereddüt etmeden geri çekildim. Bunu daha önce de açıklamıştım zaten. Seçmen bize güveniyor, biz de geri çekilirsek, onların iyiliği için çekilmişizdir. Ben yapabileceklerimin yapılacağına inandığım için çekildim.

Ailenizin tavrı nasıl oldu?

- Onlar da destekliyor beni. Üzülenler oldu, ama ben sonuçta kendi irademle çekildiğim için genel olarak destek verdiler. Kararıma saygı duydular.

Sizin içiniz rahat mı?

- Çok rahat. Halkın da içi rahat.

Tayyip Erdoğan'ın özel olarak seçmene verdiği bir söz var mı?

- Yok, Türkiye'ye hangi sözleri vermişse, Siirtli seçmenlere de aynı sözleri vermiştir. Siirt'e özel olarak verdiği herhangi bir söz kesinlikle yok.

Başlattığınız çalışmaların aksama ihtimali yok mu?

- Siirt çok ihmal edilmiş bir şehir. Bu çağda halen yolu olmayan, suyu olmayan, elektriği olmayan köyler var. Bu geçmişten bugüne gelen hükümetlerin bir ayıbıdır. Nihayetinde orada yaşayan insanların kaderi değil bu, onların da Türkiye'deki herkes gibi bu ülkenin imkanlarından yararlanma hakları var. Eşit şartlarda hizmet gitmeli ve dağılmalıdır. Ben öyle inanıyorum ki, AKP hükümeti bu sorunları çözecek.

Bakan olsaydınız yine de çekilir miydiniz?

- Evet, bakan da olsaydım aynı şeyi yapardım.

Seçmen sizi seçti, siz Erdoğan'ı, aynı şey mi bunlar?

- R. Tayyip Erdoğan'ın milletvekili seçilmesi ve başbakan olmasını Türkiye açısından önemli görüyorum. Dolayısıyla Siirt açısından da önemli bir şey bu. Seçmenin benden farklı düşündüğünü zannetmiyorum. Artı seçimlerin iptal olması şu açıdan da iyi oldu. Mecliste üç tane Siirt milletvekili oldu. Üstelik biri Başbakan. Seçmenlerin parlamentoda hem bir başbakanları var, hem de iki milletvekilleri var.

Bir dahaki seçimde adaylığınızı koyacak mısınız?

- O konuda bir şey söylemek için daha erken. Zaman neyi gösterecek, ne olacak bilemiyoruz. Önümüzde beş sene var, kimin sağ kalacağı, ne olacağı belli değil. Ama ben siyasetle ilgileniyorum. Tabii ki olabilir.

Şu an ne işle meşgulsünüz?

- Siyasetle ilgim devam ediyor. Bunun yanısıra ben köylü bir insanım. Bizim köyümüz var. Siirt merkeze bağlı Bostancık Köyü. Biz ataerkil bir aile yapısına sahibiz. Bu yüzden büyük bir aileyiz. Üç kardeşiz ve babam da var, bizim sermayemiz halen birdir. Köydeki yaşantımız devam ediyor. Çiftçilikle uğraşıyoruz. Tarlalarımız var, iş makinelerimiz var. Ben mecliste de olsaydım, tarlayla, çiftçilikle bağımı koparmayacaktım. Şimdi de burada köydeyim ve bağım yine devam ediyor.

Vatandaş size nasıl bakıyor, halen vekil olarak görüyorlar mı?

- Evet, onlar için ben halen bir vekilim. Bir kere meclisin yüzünü gördüm ya, artık onların kafasında sürekli milletvekiliyim. Zaten sosyal konumumdan dolayı, vekil seçilmeden önce de vatandaşların sorunlarıyla ilgileniyordum. Seçilince de ilgilendim, şimdi de ilgilenmeye devam ediyorum. Pek değişen bir şey olmadı. Kafası ağrıyan geliyor, kız kaçıran geliyor.

Temsil göreviniz devam ediyor yani...

- Ben kaçsam bile, saklansam bile vatandaş gelip buluyor. Çünkü gideceği başka da kapı yok. Başı ağrısa gelir, bir sıkıntısı varsa gelir, işi yoksa gelir, karı koca arasındaki mevzular bile geliyor. Çünkü seçmen bizi kendinden biri olarak görüyor ve görevimizin bittiğine inanmak istemiyor. Geçen biri gelmiş, kocasını şikayet ediyor. Biz de dinlemek ve elimizden geldiği ölçüde çözmek zorundayız, derde derman olmak zorundayız. Ben artık vekil değilim, ilgilenemem diyemiyorum, çünkü öyle bir şansım yok. Çünkü onların da gidecek başka kapıları yok.

Ankara'da yaşadınız, nasıl buldunuz, yerleşmeyi düşünüyor musunuz?

- Ankara'da yaşayabileceğimi zannetmiyorum. Ama ne olacağını şimdiden kestiremem. Ankara'da olsak bile bir ayağımız Siirt'te olacak, onun dışında yaşamak imkanımız yok, öyle bir şansımız da yok.

Peki meclisi özlediniz mi

- Yok, hiç özlemedim. Ben her sabah kalkıp partime gidiyorum. Vatandaşlar yine geliyor, yine konuşuyoruz, yine icraat yapıyoruz. Benim cep telefonum yirmi dört saat açık, vatandaş istediği zaman bana ulaşıyor. Ben cep telefonumu da seçildikten sonra değiştirmedim. Seçim bildirgesine yazdığımız numaralar aynen duruyor. Gecenin üçünde, beşinde arıyorlar. Ha meclisteyim, ha köyde her şey aynı.

Akşamsefası

HASAN KAÇAN

EŞŞEK HERİF

Bütün çocukluğum ve gençliğimin büyük bir kısmı Yenişehir'in çamurlu, çekiç ve hızar sesleri eksik olmayan sokaklarında, Aykut Usta'nın tamirhanesinde, Konak Çikolata Fabrikası'nın çikolata kokan penceresinde, yanıp kül olan bostanın arkasında, babamın berber dükkanında, Tonoz'un tozlu yollarında, Tepebaşı Gazinosu'nda, Aşıklar Meydanı'nda, Yenişehir Futbol Kulübü'nde, Kını'nin oymacı dükkanında, şarap fıçılarının üstünde, Agop'un Kahvesi'nde, Ali'nin Hürdoğanlar Takımı'nda, Serap'ın peşinde, Kasımpaşa Lisesi'nde, çöplükte, Geyikli Sineması'nda, Yavuz Sineması'nda, Ünal Sineması'nda ve Emin Camii'nde geçti. Çizdiklerim oralara aittir. O insanların, o çocukların sözcüsüydüm ve onların vicdanını taşıyorum. "Halk" denilen insanların.

UYANIŞ..

HAYAL..

İSYAN!

YÜKSEKLİK KORKUSU..

Gazetede bir damping ilanı. Ne bulgur, ne pirinç... Evlilik dampingi bu. Üstelik Mart ayında! Üstelik memurlara! **Aile Yapı Evlendirme Merkezi**'ni hemen aradık. Neden memurlar ve neden illâ da mart ayı.. Firma sahibi **Haluk Tin**'den dinledik.

Evlilikte Damping!

AYLA ÖNDER

Bu şirket ne zaman kuruldu?

- Dört yıl önce Kadıköy'de kurulduk. Çok ilgi görünce Şişli'de de bir şube açtık.

Yaşınız ve medeni durumunuz nedir?

- 50 yaşındayım ve bekarım.

Bu yöntemle evlenmeyi siz de düşünür müsünüz?

- Yok, müşterilerden evlenmem. Prensibim değil!

İşleyişten bahseder misiniz?

- Başvuranların bekar olması şart. Gelip form dolduruyorlar. Formu doldurduktan sonra 2 ile 6 hafta arasında tanıştırma yapıyoruz. Hangisi birbirine uygundur diye bakıyoruz.

Formda "Korkularınız neler?" diye bir soru var. En çok nelerden korkuyor insanlar?

- Yükseklik ve asansör ağırlıklı korkular.

Burada bir görüşme odası var mı?

- Evet. Bu odalarda herkese yarım saat tanışma imkanı tanıyoruz. Birbirinden memmun olan uzatıyor, dışarıda devam ediyor.. Elektrik olayı nitekim bu.

Elektrik alıyorlar mı?

- Alanlar da var, almayanlar da!

Boşananlar da başvurabiliyor mu?

- Zaten, yüzde 60'ı boşanmış.

Formda "ayakkabı numaranız" diye bir soru var. Sizce insan evleneceği birinde ayakkabı numarasını niye önemser?

- Bazı ayakkabı fetişistleri var. Mesela adam diyor ki, "ben büyük ayak istemem!"

Gazetede "memurlara damping" ilanınızı gördük. Neden özellikle mart ayı ve neden memurlar?

- Çünkü memurlar az maaş alan insanlar. Çoğu parasızlıktan evlenemiyor. Bir de nerede tanışsın. Artık gezip tozmak da para! Bu ayın bir özelliği yok. Öyle denk geldi. Kampanyamız bayağı da ilgi gördü.

Şimdiye kadar kaç çifti evlendirdiniz?

- 32 çifti tanıştırıp, evlendirdik.

Peki, ilanda "hızlandırılmış hizmet" diye de bir şey var, o nedir?

- Hızlandırılmış hizmet, eğer tanışmak için 4 hafta beklemek istemiyorsanız, hemen 10 gün içinde biriyle tanışmayı diliyorsanız, biraz daha fazla para ödüyorsunuz!

Haluk Bey idealinizdeki kadına bu formlarda rastladınız mı?

- Öyle bir bayanı gördüm ve doğrusu içim cız etti... Ama burası bizim ekmek paramız, ekmek paramızla bu iş olmaz!

Sırf müşteri diye mi? Yani, onunla kendinizi "bedava" evlendirmiş olacaksınız, ondan kâr alamayacaksınız, bunu mu düşündünüz?

- Olmaz, buraya gelen bayan, benim müşterim! Ona "Sizden hoşlanıyorum" denilmez. O zaman itimat olmaz.

Burada fal da bakılıyor. Yasak değil mi?

- Hakkımda dava açıldı ama davayı kazandım. Yoksa ana cadde üzerinde işyeri açabilir miyim?

Nasıl savundunuz kendinizi mahkemede?

- "Her şey üfürükçülük değildir" dedim hakime. Bakın ben hacı hocaya benzemiyorum, dedim. Hakim zaten çağdaş bir insandı ve ikna oldu.

Başvuru formu çok fazla detay içeriyor. Didik didik sorular var. Adeta uzaydan kadın ve erkek siparişine benziyor...

- Bazen hiç özellik aramayan da oluyor. Bir genç adam var, hem yaşlı hem de şişman bir kadın istiyor!

En çok erkekler mi başvuruyor?

- Hayır, çoğunluğu kadın.

Peki tesbitiniz ne?

- Valla aslında ortada para dönüyor. Kocam paralı olsun arabası olsun, evi olsun diyorlar. Şu anda evlilik aslında garanti için. Sırf para dönüyor ortada. ■

TÜM **MEMURLARIN**
BAŞVURUSUNA
MART SONUNA KADAR
% 50 İNDİRİM
UYGULANACAKTIR.
AİLE YAPI EVLENDİRME MERKEZİ
SİSLİ: 0212 232 71 91
KADIKÖY: 0216 347 04 37

Lilith Kadınlar - Gülizar

MERAL ONAT

Aksamsefası

Hava soğuk; güneş tepede cascavlak. Maaile piknik yapmaya karar verdiniz. Atladınız amcaoğlunun minibüsüne vur patlasın çal oynasın, hoop ormandasınız. İşte az önce atladığınız amcaoğlunun minibüsü var ya, bambaşka bir zamanda içinde azrailin cirit attığı bir cankurtaran da olabiliyor. Birtakım insanların hayatla ölüm arasında gidip gidip geldiği bu yolculuk aracını on dört yıldır kullanan Mehmet Güdük beyle konuştuk.

Bir "Can Pazarlığı Mekânı" Olarak cankurtaran

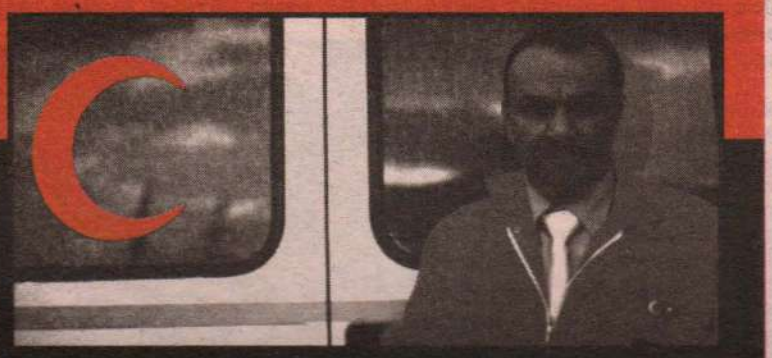

HATİCE MERYEM

Ambulansla gittiğiniz ilk olay neydi?

- Kadıköy'de bir intihardı. Otelin beşinci katında atlamıştı biri.

Onu ilk olarak yerde mi gördünüz?

- Evet.

Bu ilk miydi; yani gördüğünüz ilk ceset miydi? Duygusunu hatırlıyor musunuz?

- İlki. İçimde bir ürperti oldu. Hatta o gün işi bırakmayı bile düşündüm. Yirmi dört yaşımdaydım. Ortalıkta polis de vardı ama, ilk defa intihar etmiş birinin cesediyle karşılaşmıştım. Normal bir ölümde insan uyur gibi olur, ama bu parçalanmıştı...

Kaç yıllık ambulans şoförüsünüz?

- On dört..

Aradan geçen onca yıl sonra detayları hatırlıyorsunuz...

- Tabii. Beyin fırlamıştı. Yüz şekli tamamen farklılaşmış, kollar, bacaklar, kaburga kemikleri hep birbirine geçmişti.

O gece zor geçmiş olmalı...

- Valla ister istemez rüyamıza giriyor. Her insanın ilk yaptığı işte, ilk zamanlarda yaşadığı olaylar rüyalarına girer herhalde.

Fakat sizin o gece gördüğünüz rüya, bir muhasebecinin rüyasıyla karşılaştırılamaz..

- Muhakkak. Ama onlar da gece rüyalarında hesap yapıyordur.

Başlangıçta işi bırakanlar oluyor mu?

- Tabii. O zamanlar İstanbul'da çalıştığımız tek büyük firma vardı. On iki tane ambulans ve on beş civarında personel vardı. Ayda en az yedi sekiz kişi işe girip, "Ben yapamayacağım, kalbim taşımaz, ölü görmek istemiyorum" deyip gidiyorlardı.

Ambulansla ceset taşımak yasal mı?

- Ceset taşımak için ambulansı kullanmamanız gerek; çünkü sonuçta kan bulaşır. Parçalanmış bir ceset olabilir ve ceset torbası da kullansanız... Sonuçta ambulansın steril olması gerekiyor ve bu yasak aslında. Halen devletin birimleri bunu uygularken özel sektör uygulamıyor. Bu nedenle özel bir cenaze aracı oluşturduk.

Tabii, asıl işiniz ölü taşımaktan ziyade can kurtarmak, değil mi?

- Kesinlikle. Ölüye mutlaka saygımız var ama bir can kurtarabilmek bizim için en büyük bir olay. Hayatımda bir defa ambulansta götürdüğüm bir hasta öldü. Beşiktaş'tan Taksim'e dört dakikada taşımıştım ama ordan Taksim İlkyardım Hastanesi'ne tam on iki dakika sonra varabildim. Bu arada hasta kalp krizi geçirdi ve hastayı kaybettik.

Hastanın hayatı doktordan önce bir anlamda sizin elinizde...

- Tam olarak değil. Çünkü mesela İstanbul'da siren sesine karşın insanlar o kadar duyarsız ki... Özellikle BMW, Mercedes gibi lüks araçlara binen şahıslar ambulansa yol vermiyorlar. Uzun yıllardır bunu gözlemledim. Bu insanların eğitim seviyesi de yüksektir.

İçinde hasta olmadan siren çalan ambulanslar var mı?

- Var. Maalesef var. Bunu 112 Hızır Acil'in ambulansları da yapıyor, özeller de. 1995'ten beri bir ambulans şirketim var. Ve duyarlı vatandaşlar arayıp "Şu plakalı ambulansınız hasta taşıyor mu" diye soruyor bazen. Onlara çok teşekkür ediyoruz. Bunu yapan arkadaşın işine son veriyoruz.

Bu kadar ağır sorumluluk insanı alkole yakınlaştırır mı? Geçenlerde böyle bir olay da yaşandı çünkü...

- Bunu yapanlar var. Fakat her kesimden insan kafasına bir şeyler takıp alkol alırsa tüm Türkiye alkolik olur. Bir de şu an Türkiye'de Ambulansçılar diye bir meslek örgütlenmesi yok. Tüm mesleklerin odası ya da birliği vardır ama ambulansçıların yok..

Yurt dışında örnekleri var mı?

- Tabii ki var. Avrupa'nın birçok ülkesine gittim ve gördüm. Eğer böyle bir meslek birliği olsa o arkadaşa verilmiş sertifika geri alınırdı.

Bir ambulans şoföründe 'olmazsa olmaz' özellikler nelerdir?

- Ambulans şoförlerinin taşıdıkları hastaların hastalıklarını bilmesi gerekiyor en başta. Ameliyatlı bir hasta taşıyorsa çok hassas kullanmalı aracı. Kalp krizi ya da trafik kazası ise hızlı gidebilir, önemli değil. Ama ameliyatlı ise; bacak ya da kol kırığı varsa çok hassas kullanmalı aracı. Soğukkanlılık da şart tabii. Asla paniklememek gerek. Çünkü bu durumda bir başka kazaya yol açarsınız. Bir kişiyi kurtarmaya giderken belki on kişiyi öldürebilirsiniz.

Soğukkanlılığınızı hiç kaybettiniz mi?

- Pek sık olmaz. Ama bir kere Alibeyköy'de Fidanlık mevkiinde bir trafik kazası olmuştu. Beş yaşında bir çocuk kafa travması geçirmişti. Bir salıncakta sallanırken yukarıdan aşağı inerken hafif bir boşluk, baygınlık olur ya, öyle bir şey hissetmiştim küçük çocuğu görünce.

Hastaların akıbetini merak eder misiniz?

- Tabi tabi. Hepsini takip edemezsiniz ama böyle dramatik bir vakayı takip edersiniz siz de. İyi olduğunu duyunca tabii mutlu oluyorsunuz. Hem zaten seyir halinde rastladığımız trafik kazalarına da bakıyoruz.

Bu çok sık oluyor mu?

- Olabiliyor. Bir ay önceydi, Silivri'ye bir hasta götürmüştük, yine kalp kriziydi. Dönüşümüzde Haliç köprüsünde bir genç kız yolun ortasında baygın haldeydi. Çapa Tıp Fakültesi'ne götürdük. Üniversite hastanesi olduğu için takip edemedik.

Hasta yakınlarınıyla ilişkileriniz...

- Ambulans bir ticari kuruluş vasıtasıdır. Ve bu yüzden genellikle para konularında anlaşmazlık çıkabiliyor.

Şu anda ambulans fiyatları nasıl?

- Semte ve insanların ekonomik yapısına göre değişiyor. Her müdahalenin ayrı ücreti var. Tıpkı her hastanede her tahlilin ayrı fiyatının olması gibi. Küçük bir yoğun bakım odasıdır orası. Her türlü müdahaleyi yapabilirsiniz. Yüz milyonluk yere iki yüz milyon alabilirler. Vatandaşların uyanık olması gerekiyor. O paralan boşa veriyorlar. İl Sağlık Müdürlüğü'ne şikayet edebilirler.

Ambulans mı demek doğru yoksa Cankurtaran mı?

- Valla Türkçesi cankurtaran ama bence ambulans demek lazım. Çünkü ambulans evrensel bir kelime.

Peki, ambulansların özel bir donanımı var mıdır? Çelik yapı, zırh gibi...

- Hayır, herhangi bir minibüsün planı çizilerek hemen ambulansa dönüştürülebilir.

Ambulansı özel işlerinde kullananları gördünüz mü hiç?

- Bir arkadaşım vardı. Onun da bir bayan arkadaşı. Geceleri o ambulansı alır taksi niyetine gider sahilde çay içerdi.

Hiç ünlü birini taşıdınız mı?

- Gülben Ergen'in babaannesinin solunum ve kalp yetmezliği vardı. Onu taşıdık, yanında da Gülben Ergen de vardı tabii.

Kadın ambulans şoförü var mı?

- Türkiye'de tek bir yerde bayan ambulans şoförü var. Ege Hastanesinde çalışıyor şu an. Bir keresinde ambulansla Marmaris'e gidiyordum. Benzinliğe girmiştim. Aracı kullanma biçimim dikkatini çekmiş. Yanıma geldi ve benimle tanışma fırsatını buldu. Tabii biz de ilk defa bir bayan ambulans şoförüyle tanışmış olduk. Yani güzel araba kullanan bayanlar ambulans şoförü de olabilirler.

Araçlarda neden SNALUBMA yazar?

- Şoförler dikiz aynasından kolaylıkla okusun diye.

Ölümden korkuyor musunuz?

- Korkmuyorum. Nasıl doğduysak öyle de öleceğimizi biliyoruz.

Bir ölüm biçimi seçseniz...

- Trafik kazasında ölmek istemem.

Allah gecinden versin, günün birinde bir ambulansın şoför koltuğunda değil de arkada sedyedesiniz ve azraille can pazarlığındasınız... O ambulansın şoförüne hangi tavsiyelerde bulunursunuz?

- 1-Beni çok sarsmasın. 2-Ani frenlerden kaçınsın. 3-Gözünü sekiz açsın; önünde, arkasında, yanında yöresindeki araçlara göre kendini ayarlasın.

eKSioeLU eSSeKLeR

anasona kaside

âlem gül kokar lale kokar
hum-hânemiz de anason
saki odaya testilerce rakı sokar
tamam sevdiceğim söz,
bu testi son

rind de geldi girdik havaya
saki biraz balık koy tavaya
radiyoyu açtık koyduk müslüm'ü
rakılan içtik soyduk gülsüm'ü

ey şahane-meşreb cem duy bizi
mest ü şad kâm eyle
muhabbetimizi
haşmetlû cam-ı lale-fâm elimizde
zevke geldik eller şeyimizde

ulan saki niye böyle sakarsın
devirirsin mezeyi muhabbete
sıçarsın
ey ruhunu sevdiğim cem, ayyaş'i
senin kölen
uğrunda meyleri içe içe
aşkından ölen

sersem yarasa / meyhane

güven bunalımı

- sana güveniyorum hayatım, mutlaka başarırsın.
- **bu sözüne güvenmeli miyim?**
- güvenmezsen adisin.
- **aa şuna bak. sensin adi! pis!**
- demek bana güvenmiyorsun.
- **ne alaka?**
- güvenmezsen adisin dedim, üstüne alındın hemen.
- **şu an güveniyorum ama ilerde belki güvenemem, ne biliyim. adi kelimesi hiç hoş değil hem.**
- bence sen kendine güvenmiyorsun.
- **kendime güvenip güvenmediğimi en iyi ben bilirim heralde.**
- bak heralde dedin, demek ki emin değilsin.
- **emin değilim tabi, ayça'yım, ahhahha**
- ucuz esprilerle konuyu dağıtma.
- **esprilerime ucuz diyemezsin.**
- neden diyemem?.. ben söyliyim, kendine güvenen biri olsaydın aldırmazdın, lafımın sana değil esprine söylendiğini anlardın.
- **asıl sen kendine güvenseydin iki saattir beni altetmeye çalışmazdın. ne kadar zeki olduğunu anlatmaya çalışmak kendine güvenmeyenlere özgü bir davranıştır.**
- kimden öğrendin bu lafları? yine güven denen o dallamadan mı?
- **güven iyi bir insan.**
- yavşak herif.. tanıştığımız günden beri bunalıma soktu ilişkimizi, neresi iyi?

eyco

Akşamsefası

DENİZ DURUKAN » dendur66@ hotmail.com

Duygusal Olmak Başka, Karamsar Olmak Başka

İhsan Apça, Ada Müzik'in tonmaister'ı. Kırk küsür yıldır bu işle uğraşıyor. İşin özü müziğin emekçilerinden, gölgedeki kahramanlardan. Dinlediğimiz albümlerden keyif alıyorsak eğer, sadece müzisyenlerin değil, aranjörlerin, ses mühendislerinin de bunda büyük payı var. Ben de merak ettim; tonmaister ne düşünür, ne yer, ne içer, kimleri sever, bu mesleğin sırları nelerdir... İşte Apça'nın cevapları:

Bu işe nasıl başladın?

- Çocukluğumdan bu yana iyi bir müzik dinleyicisiydim. Yani önce dinleyici olarak başladım. Ama böyle bir işle uğraşmak fikri yoktu. Zaten böyle bir meslek olduğunu bile bilmiyordum. Tesadüfler beni buraya yönelttti.

Hangi yıllardaydı o tesadüfler?

- 1969 yılında Sıtkı Acim'in yanında çırak olarak başladım. O zamanlar okul falan yoktu. 1971 yılında Sıtkı'nın yanından ayrıldım, Avrupa'ya gittim. Bir yıl hippi olarak yaşadım. Döndükten sonra Şanar Yurdatapan ve Atilla Özdemiroğlu'nun kurduğu Şat Yapım'da çalıştım. O zamanlar Türkiye'nin en önemli prodüksiyon şirketiydi. Ve dört kanallı bir stüdyolan vardı. Profesyonel olarak işi orada öğrendim. Ardından Melih Kibar ve Mehmet Duru ile beraber Pan adlı stüdyoyu açtık. Pan, Türkiye'nin ilk yirmi dört kanallı stüdyosuydu. Daha sonra

Melih ortaklıktan ayrılıp başka bir stüdyo açtı. Ben de on iki yıl kadar devam ettikten sonra hisselerimi satıp, bağımsız olarak çalışmaya başladım. Hemen hemen İstanbul'da ki bütün stüdyolarda çalıştım. Tek projelik işler de yaptım. Beş yıldır da Ada Müzik'in stüdyosunda büyük bir zevkle çalışıyorum. Çünkü on beş yıl kadar sadece arabesk kayıt ettim. Seksenli yıllarda zaten başka müzik yoktu.

Kimlerle çalıştın?

- Çalışmadığım hiç kimse kalmadı diyebilirim. Müslüm Gürses, Ferdi Tayfur, Kibariye... Bir tek Orhan Gencebay'la çalışmadım. Popçularla da çalıştım. Sezen Aksu, Nilüfer, Özdemir Erdoğan, aklıma kim geliyorsa... Zülfü Livaneli'nin ilk albümlerinin kayıtlarını da ben yaptım.

Onlarla ilişkin nasıldı? Bir albümlük müydü, yoksa devam ediyor muydu?

- Genelde albüm süresince görüşüyorduk. Sonra herhangi bir ilişki olmuyordu. Taa ki diğer albüme kadar. Benimle çalışırken mutsuz biri de olmadı hiç. Yani sorunsuz ilişkilerdi diyebilirim.

Sesini en çok beğendiğin, en etkilendiğin kim oldu?

- Genelde kayıt yaparken, çalışırken şarkılar beni pek etkilemez. Çünkü kayıt sırasında aynı şarkıyı yüzlerce kez dinlemiş oluyorum. Fakat, içerde şarkı söylerken tüylerimi diken diken eden bir tek Kibariye vardır. Gerçekten o, şarkıyı hissederek okuyan biri.

Seksenli yılların müzikal ortamı ile şimdiki ortam arasında nasıl bir fark var?

- Seksenli yıllardaki arabeskin yerini şimdi Türk Pop Müziği aldı. Arabeski hiçbir zaman sevmedim. Ama işim olduğu için, yapmak zorundaydım. Kendimi rolantiye alıyordum. Onlarla çalışırken sözlerden, müzikten etkilenmiyordum. Ama bu stüdyoda çalışmaya başladığımdan beri çok keyif alıyorum. Yeni sesler, yeni müzikler var. Profesyonel müzisyenler yaptıkları işi çok kanıksadıkları için, heyecanları da olmuyor. Ama buraya gelen genç müzisyenler çok heyecanlılar. Bu beni mutlu ediyor. Tabii teknolojik gelişmeler kayıt kalitesini arttırdı.O zamanlar daha çok sekiz kanallı stüdyolar vardı. Çalışmayı anında kaydetmek zorundaydın. Hatalı kayıtları değiştirme şansın da pek olmuyordu. Bir de kaset formatında yapıldığı için, on dört şarkılık bir albüm hazırlamak zorundaydınız. Ve bu albümü bir hafta içinde bitirmek gerekiyordu. Çok hızlı çalışılırdı ve ortam çok gergin olurdu.

Pop'un arabeske kayması sanırım Kayahan'la başladı.

- (Gülüyor) Evet, öyle denebilir. Duygusal olmak başka, karamsar olmak başka.

Arabeskin pop'a yansıması belki Türk insanın özelliğini yansıtıyor.

- Evet, müzikleri yapan, besteleyen kişi de çok etkileniyor yaptığı işten. Kopyayı alıp akşam eve gittiğinde, dinlerken ağlıyor. Çünkü yaptıkları müzik, yaşadıkları şeylerden çıkıyor. Gerçekten zor aşklar, zor hayatlar yaşamışlar. Anadolu'nun bir yerinden çıkıp, Beyoğlu'nun arka sokaklarında bir otelde kalıp, pavyonda çalışmak zorunda kalmışlar. Fakat belli bir süre sonra istedikleri üne, paraya kavuştuklarında, o dönemde içersindeki duygularını, yaşadıkları zorlukları şarkılara aktarmışlar.

Alternatif müziğe, rock'a bakışın nasıl? Türkiye'de rock müzik ne durumda?

- Türkiye'deki rock müzikten umutluyum. Çocuklar iyi şeyler yapıyor. Söyledikleri sözler, felsefeleri, duruşları bana göre başarılı.

Pop müziği seviyor musun?

- Ona tahammül edemiyorum. Özellikle bilgisayarla yapılan müziği sevmiyorum. Hepsinde aynı sound, aynı yapı, değişik bir şey yok. Örneğin buraya patronlarımın çok istemesine karşın davul aldırmadım. Herkes kendi davulunu getirsin istedim. Aynı ses, aynı sound olmasın diye.

Piyasada aranan bir isimsin. Nedir senin özelliğin? Ya da bu işin ince ayrımı nerede gizli?

- Farkım şu olabilir; tecrübeliyim. Aslında yurt dışında veya burada eğitim almış çok iyi tonmaister'lar var. Ama çok genç oldukları için, tecrübeleri eksik. Ben biraz daha hızlı çalışıyorum. Hangi model anfikatörün önüne hangi mikrofonu koyduğunda ne olacağını bildiğim için, vakit kaybetmiyorum.

Teknolojinin ilerlemesi, ses kayıtlarının da artık son derece profesyonelce yapılmasına yol açtı. Öyle ki, albümde dinleyip beğendiğin ses, konserde felaket olabiliyor. Teknoloji bu anlamda insanı kandırabiliyor.

- Bilgisayardan hoşlanmıyorum dedim ama. ses kalitesi ve diğer teknik işlerin başarısı orada yatıyor. Bunun yanı sıra, dediğin yanılsamalara da neden olabiliyor. Sesle, akortla, her şeyle oynama şansın oluyor. Do sesini doğru basmak, detone olmamak gibi şeyleri de böylece kamufle ediyorsun.

Milyonlarca sesi kaydetmek, bir zaman sonra sende ses kirliliğine neden olmuyor mu?

- Ses kirliliği değil de, müzik dinleme zevkini kaybediyorsun. Bir şarkıyı dinlerken sesin kalitesine, tekniğine dikkat ediyorsun. Her şeyin kusursuz olması gerekiyor. Bu tip şeylere dikkat etmekten, müziğin tamamını kaçırıyorsun. Örneğin konsere gittiğimde, orada patlak bir hopörlerden çıkan sese kafayı takıyorum. O konser zehir oluyor bana. Ancak üstün adamları dinleyebiliyorsun.

Peki çok zevkle dinlediğin ve kusursuz çaldığına inandığın bir grup var mı Türkiye'de.

- Evet, Bulutsuzluk Özlemi'ni örnek gösterebilirim. Onlar çok iyiler.

Alternatif Sesler

Fairuz Derinbulut

Fotoğraf: Elvan Kafa

1999 yılında **Rıza Özmen** (bas gitar), **Kerem Atay** (gitar), **Ömür Gürman** (vurmalılar), **Okan Yılmaz** (org, vokal) ve **Güçlü Başarır** (davul) tarafından Üsküdar'da kurulan Fairuz Derinbulut, ilgi çeken bir grup. Özellikle 2001 yılında çıkardıkları **Halet-i Ruhiye** adlı ikinci demoları ve son iki yıldır verdikleri konserlerle undergröund müzik piyasasının aranan ismi olmalarının dışında, önemli mekanların da alternatif sesi olmayı sürdürüyorlar. Psychedelic rock, oryantal tınılar ve seksenli yılların taverna müziğinden izler taşıyan şarkılarıyla Fairuz Derinbulut, **Kundante** adlı ilk albümlerinin kayıtlarına da başladı. Prodüksiyonluğunu **Murat Ertel** ve **Levent Akman**'ın yaptığı bu albümün dışında, grubun, Hırvatistan'da yayınlanacak **New York'un Bombalanması** adlı toplama bir albümde iki şarkıları da yer alacak. Özellikle konserlerindeki ilginç kostümleri ve şovlarını da dikkate aldığımızda, dinleyiciye geçmiş zamanlardan bugüne uzanan bir yolculuk yaşatacaklarına hiç şüpheniz olmasın.

Özlü Sözler

Fiziğim düzgünse,
güzelsem ben ne yapayım.
Yüzümü mü bozayım.
(Asrın)

Nefrete alışkın bir bünyeye sahibim,
çünkü ben de nefret ediyorum.
(Umay Umay)

Metalciler doğru söylüyor,
ben onlara göre değilim.
(Haluk Levent)

Akşamsefası

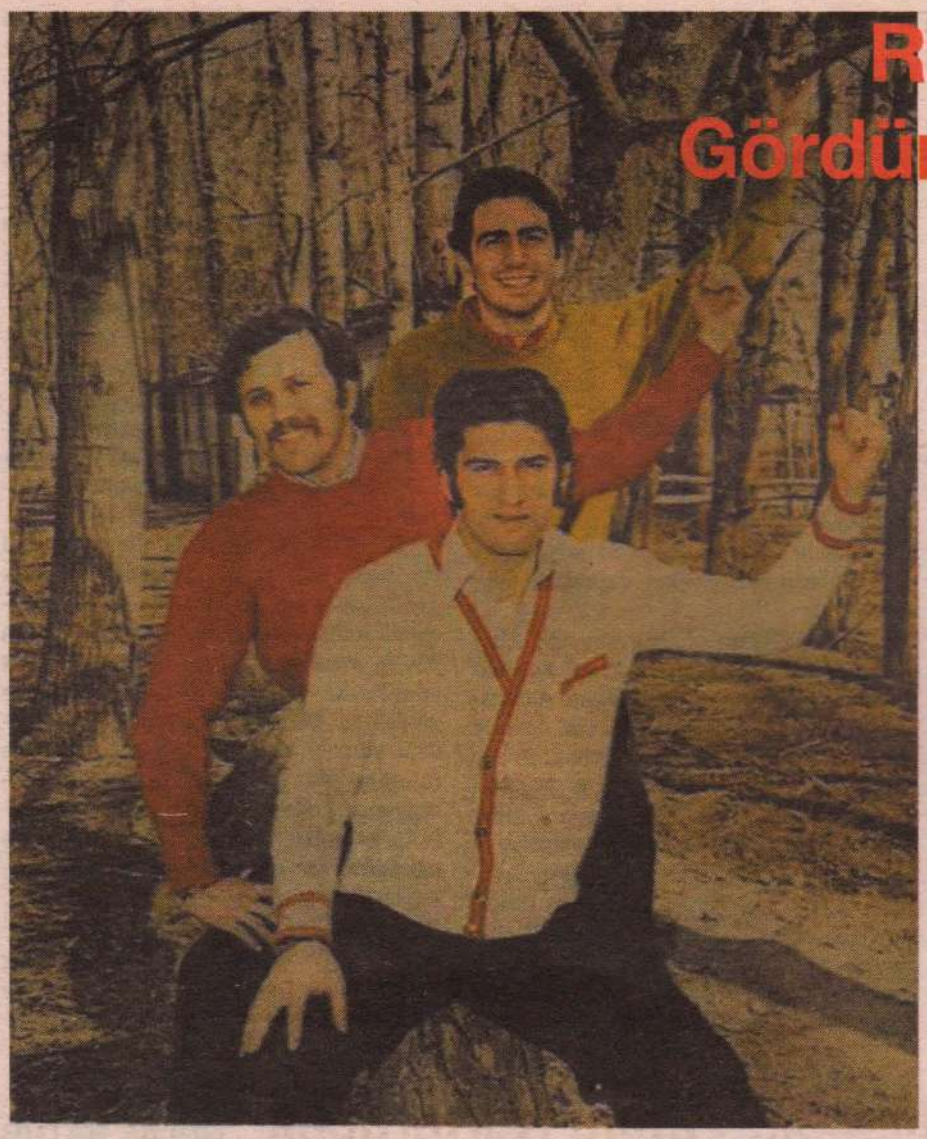

Rüyamda Sizi Gördüm Dün Gece

Ertan Anapa, Mehmet Taneri ve Selçuk Ural...

Türk Popu' nun, **Hey** öncesi en önemli dergisi **Diskotek** tarafından kapak için bir araya getirilmişler. Ne o zaman ne şimdi, ünlüleri bir araya getirmek hiç kolay olmamıştır. Ama Diskotek bunu becermiş. Türk Popu' nun bu çok önemli üç sesi; 1968 yılının ortasında dergi kapağı için yanyana gelmiş; temiz kıyafetleri, pırıl pırıl gülümsemeleri ile poz vermiş. İnsanın bakıp bakıp hüzünleneceği, dalıp gideceği bir fotoğraf. Ertan Anapa artık aramızda değil, çok erken veda etti bu dünyaya. Mehmet Taneri' den yıllardır seş seda yok. Nerededir, ne yapar, aklında hiç müzik var mıdır? Kimbilir...

Diskotek dergisinin bu üç şarkıcıyı bir araya getirmesi elbette tesadüf ya da rastgele değil. Ortak noktaları çok. Üçü de o dönem ünlerinin doruğunda, üçünden de Türk Popu çok ümitli ve üçü de **Sezen Cumhur Önal** ile çalışıyor. Üçü de 60' ların ikinci yarısında yayınlanmış olan en derli toplu, en güzel 45' likleri yayınlamış olan Sahibinin Sesi ve Grafson' un sanatçılan. Selçuk Ural' ın **"Dedikodu"** ile ortalığı ayağa kaldırdığı dönemler bunlar. Sezen Cumhur' un her zamanki gibi çok fazla şey söylediği, sizi çok fazla bilgilendirdiği şarkılardan "Dedikodu". 45' liğin kapağında Selçuk Ural, o her zamanki şıklığı ile yer alıyor. Çok şık, çok yakışıklı ve çok genç bir delikanlının **"Jale, Fatma, Neriman ne demiş, buna Canan gücenmiş"** diye şarkı söyleyebileceği kimseye pek inandırıcı gelmese de şarkı çok tutuyor. Arkasından diğer hit 45' likler geliyor: **"Hiç Bilmeyeceksin Seni Sevdiğimi"**, **"Rüyamda Seni Gördüm"...** Ertan Anapa ise "Yalnız Seni Sevdim" ile yaptığı çıkışı **"Aşkım Dillere Destan"** ile uç noktaya getirmiş. Tom Jones' un "Delilah" ına da bayılıyoruz ama Türkçe versiyonu olan bu şarkıyı daha da çok seviyoruz. Ve Mehmet Taneri: Bu fotoğrafta giymemiş olsa bile, biz onu üzerinden neredeyse hiç çıkarmadığı deri Pardesüsü ile tanıyıp sevmişiz. **"Seni Sevmek"** ile çoktan hepimiz hayranları arasına katılmışız. Arkasından **"Sen Sen Sen"** geliyor. Türlü acılara tanıklık etmiş, bir dolu gösteride hep bir ağızdan söylenmiş ünlü "Bella Ciao" yu bir aşk şarkısı' yapmak ancak Sezen Cumhur' un aklına gelebilirdi. Ama ortaokuldayız henüz ve ne "Bella Ciao" yu, ne de ne anlam ifade ettiğini biliyoruz. Bu nedenle, Mehmet Taneri' nin bu şarkısını sevmemek ve şarkıcıya daha çok bağlanmamak için bir sebep kalmamış oluyor.

Fotoğraf çekildi ve Diskotek' in 22. sayısının kapağını süsledi. Yıl 1968.

Sonraki yıllar, her üç şarkıcının popülerliği sürüp durdu. 45' likler arka arkaya geldi, kimisi çok tuttu, kimisi daha az. Aralarından en çabuk "tamam" diyen Mehmet Taneri oldu ve müziği bıraktı. Selçuk Ural ve Ertan Anapa şirket değiştirdiler. Selçuk Ural **"Melodi"**, Ertan Anapa **"1 Numara"** ile yeni bir altın dönem yaşadılar. Ertan Anapa, eşi **Funda Anapa** (Postacı) ile çok şeker, çok şirin düetler yaptı. Bütün bunlar daha dün gibi. Fotoğrafın üzerinden otuz beş yıl geçmiş oysa...

Ama şarkıları hâlâ kulaklarımızda.

Rüyalarımızda onları gördük her gece.

Haftanın Yakışıklısı

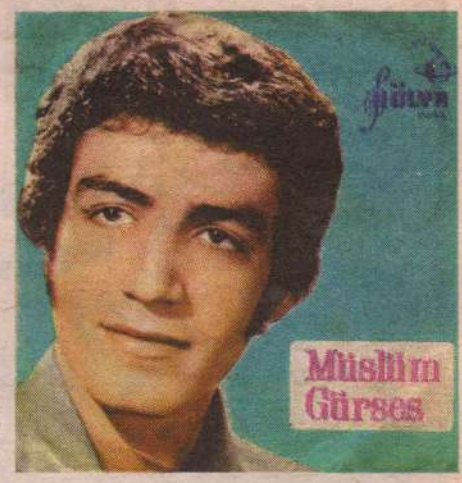

Müslüm Gürses, "Seni Sevmek İçin Ölmek mi Lazım" çığlığını atmadan önce fotoğrafçının karşısına geçmiş ve bir zaman sonra, söyleyeceği şarkılarla yürekleri dağlayacağından habersiz bu afili pozu vermişti. Bu fotoğrafın üzerinden birkaç yıl geçmeden, Müslüm Gürses; "Ne Geçti Elime", "Adam mı Oldun", "Bu Kadar İşkence Günah" diyecek, biz de onu "Baba" kabul ederek bağrımıza basacağız. Bundan da, ne o, ne de biz pişman olacağız.

POPÜLER ANSİKLOPEDİ Ay-Feri'nin "A"sı (Ya da İran'ın "İ"si)

1939 Zonguldak doğumlu. Türk Popu'nun ilk kadın seslerinden biri; **Sevinç Tevs, Ayten Alpman, Ayla Dikmen, Rüçhan Çamay, Gönül Turgut** ve **Tülay German** ile birlikte öncü olmuş, yol açmış isimlerin en önemlilerinden. 50'lerin sonunda başlayan yolculuğun hızı, 60'ların hemen başında, **Erol Büyükburç Orkestrası**'nın solistliğini yaparak iyice hızlanır. Orkestra şarkıcılığı, bir zaman sonra, yerini solo çalışmaya bırakır. **Fecri Ebcioğlu**'nun ve aynı zamanda menajeri de olan **Edward Saatçi**'nin söz yazdığı şarkıları söyledi. Televizyon, Philips, Balet, Aras ve Sahibinin Sesi gibi firmalara sayısız 45'lik yaptı. 60'ların ikinci yarısında, **Ajda Pekkan** ve **Gönül Turgut** ile birlikte, Türk Popu'nda en söz sahibi isimlerin başında gelmekteydi. **"Falcı"**, **"Dünya Dönüyor"**, **"Çal Çingene Çal"** ve **"Yavaşça Yavaşça"** sanatçının hepsi dillerde gezmiş şarkılarının başında gelmekte. 70'lerin başında, "yalnızca bir ay çalışmak" için gittiği İran'ı çok sever ve "hep orada kalmaya" karar verir. Kendi ülkesinde dahi, "Ay" ve "Feri" arasındaki (Fecri Ebcioğlu'nun ısrarı ile araya sıkıştırılmış) "-" işaretinden çok çeken sanatçının, bu sorun ile İran'da nasıl baş edebildiği hiç bilinmiyor. Ama çok iyi bilinen şey; buradan İran'a giden her turne ya da konser kafilemize bütün kapılarını açtığı, elinden gelen her yardımı gösterdiğidir. 70'lerin ikinci yarısında, birkaç konser için orada olan Ajda Pekkan'ın, son günlerini yaşamakta olan "Şah-Farah" debdebesinin içine tamamen gömülmemesi için gösterdiği çabalar hala dilden dile gezer. Ay-Feri'nin Superstar'a yaptıkları bu kadarla kalmamış ve ona Faramarz Aslani'nin bir albümünü hediye ederek büyük bir iyilik de yapmıştır. Fikret Şeneş, memlekete dönüldüğünde, bu albümde yer alan bir şarkıyı **"(Unut Demek) Dile Kolay"** diye Türkçeleştirecek ve Ajdamız için yeni bir hit yaratacaktır. Humeyni dalgasının İran'ı çalkalaması üzerine Amerika'ya yerleşen Ay-Feri, sonraları memlekete geri dönmüş ve Mersin'e yerleşmiştir.

90'ların Kıymeti (yeterince) Bilinmemiş Albümleri

1- Ağzı Bozuk Aşk Mektubu – *Umay Umay (Müzik dünyamızın görüp görebileceği en radikal isim olan Umay'ın bu son albümü de, önceki iki albümün akıbetine uğradı.)*

2- Gelgit – *Aylin Aslım (Hiçkimse, Aylin Aslım'ın yapmaya çalıştığının hakkını tam olarak veremedi, firması Power dahil.)*

3- Gece Gündüz – *Sibel Gürsoy (Gençlik, güzellik, güçlü ses ve kapı gibi şarkıların bir arada olması bile bir işe yaramadı. Elbirliği ile, Sibel Gürsoy'u görmezden geldik.)*

4- Rengin – *Rengin (Kıvanç K, ilk olarak bu albümle profesyonel dünyaya yelken açtı. "Ufalana ufalana kaç kuşak" şarkısını söyleyerek huzurumuza çıkan Rengin'e, "ufalama" işinin hiç bitmeyeceğini ve şimdi de sıranın onda olduğunu söyledik.)*

5- Aşık – *Ahmet Ahmet'e de; "istediğin kadar değiş, biz seni hep 'Ah Canım Ahmet' olarak tanıyıp bilecek, farklı bir şey yaptığında da dinlemeyeceğiz" dedik. Adam da küstü gitti.)*

Akşamsefası

Kara domuz, Kelt mitolojisinde mahşeri duyuran İrlanda halkını tehlikelere ve kötülüklere karşı uyaran bir hayvan.

Bir Kara Domuz

HALİL TURHANLI

BPLF (Black Pig Liberation Front- Kara Domuz Özgürlük Cephesi), yabanıl bir şiirsellik ve yaratıcı bir kışkırtıcılıkla direniş kültürüne katkıda bulunan bir topluluk. Aslında, bir topluluktan öteye, bir duruş ve anlayış.

Kara domuz adını W.B.Yeats'in bir şiirinden almışlar. Kara domuz, Kelt mitolojisinde mahşeri duyuran İrlanda halkını tehlikelere ve kötülüklere karşı uyaran bir hayvan. BPLF daha başka anlamlar da yüklemişler. Kara domuz, onlar için başkaldırıyı da sembolize ediyor.

BPLF, şair-müzisyen Denis Mahoney (diğer adıyla **Tarık Ziyad**) ve arkadaşlarının girişimiyle doğmuş açık uçlu bir kolektivite. Sonic Youth'dan Thurston Moore ve Lee Renaldo, efsanevi Minutemen'den anımsadığımız basçı Mike Watt, avangardist gitarcı Nels Cline, döner tabla (turn table) kültürünün önemli isimlerinden D.J Low cepheyi takviye ediyorlar.

Komünal ruhla yarattıkları karşı müzik metalik gıcırtılardan, endüstriyel gürültülerden, hip hop vuruşlarından, sample'lardan, değişik tekniklere başvurarak uygulanan şok taktiklerinden, ataklardan ve patlamalardan oluşuyor. Ekstatik performanslarında yüzlerine domuz maskeleri takıyorlar. BPLF'un **The Revolution Of Everyday Life** (Gündelik Hayatta Devrim) başlığını taşıyan bir albümü var. Bu başlığı Raoul Vaneigem'in durumcu (situationist) literatürün klasikleri arasında sayılan o ünlü kitabından almışlar. Albümdeki müzik anlayışının gerisinde de durumcular'ın, dadaistlerin etkileri var. Ayrıca, Burroughs'un cut-up tekniğinden yararlanmış ve Deleuze'un kökşap kavramında da esin bulmuşlar.

Denis Mahoney, mistik anarşist Hakim Bey'den büyük ölçüde etkilendiğini gizlemiyor. O da, Hakim Bey gibi anarşizmin sufizmle pekala kaynaşabileceğini ileri sürüyor. **Mesih Benim Kızkardeşim** (Mesiah is My Sister) başlıklı kitabında ise kadını tüm insanlığı özgürlüğe kavuşturacak bir güç olarak gören Saint Simon'cuların ve diğer ütopyacı sosyalistlerin, hermetik anarşistlerin vizyonunu paylaşıyor.

The Revolution of Everyday Life albümünün çeşitli mitolojik ve felsefi kaynaklardan yararlanarak, bunlardan alıntılar yapılarak kurulmuş bir metni var. Aslında Denis Mahoney'in karmaşık şiirleri de aynı kaynaklara dayanıyor. Eski Mısır'ın esoterik bilgisi, Kalde kahinlerinin uyarılan, kabbala, heretik kardeşlik örgütlerinin infaza karşı geliştirdikleri gizli diller, ateşin çevresinde toplanmış halkların kültürleri, gerçeküstücülerin düş dünyası... Sonuçta, kaosun bilgisini getiren, kaosla barışık yaşamayı sağlayan, ruhu canlandıran bir müzik ve şiir doğuyor.

BPLF müziği bütün bu etkilerin ve esin kaynaklarının toplamından ibaret değil. Bu toplamı aşıyor. Sözkonusu kaynakları sentezlemekle yetinmeyip onlan ötelere taşıyor. Bir diğer anlatımla, BPLF kollektivitesi Blake'in uyarısını dikkate alarak başkalarının sistemine esir olmamak için anılan kaynaklarının rehberliğinde kendi dünyasını yaratıyor, kendi dilini kuruyor.

BPLF'un müziğinde tınılar kavramları açımlıyor, seslerle düşünceler arasında karşılıklılık (mütekabiliyet) ilişkisi kuruluyor. Rimbaud'un renklerle harflar arasında kurduğu ilişkiyi çağrıştıran bir bağlantı bu.

BPLF'un Negativland, John Oswald ve diğer ses yağmacılarına, semiotik gerillalara yakın bir duruşu da var. Gerçekte müzik endüstrisine egemen olan büyük şirketlerin çıkarlarını koruyan telif yasalarına karşı BPLF da mücadele yürütüyor. Müzikteki (genel olarak sanattaki) yaratıcı birey kültüne ve müzisyen (sanatçı) karizmasına doğrudan saldırıyorlar. Yerleşik nosyon ve tanımları altüst etmede, bölgesizleştirmeyi ve rizomatik bir genişlemeyi gerçekleştirmede yeni teknolojilerden yararlanıyorlar. Sample'lar ve kolajlar sayesinde tekrarlanmış formların dışına çıkıyor, kurulmuş yapıları bozuyor, yerleşik anlamları sorguluyorlar.

Çocuğum Büyüyünce Apolitikaya Atılacak, Vatanı Kurtaracak

GÜLAY BATUR

Akşamsefası

Mehtap Kandemir... Öküz dergisindeki yazılarıyla tanıdığımız Mehtap Kandemir, bir 'seks işçisi' olarak sonunda emeklilik mücadelesini kazandı ve "Türkiye'nin ilk emekli hayat kadını" oldu. Yakında Hayvan'da yazılarına başlayacak Kandemir ile emeklilik sonrası hayatını konuştuk

'Kölelikten Kurtuldum'

Sonunda emekli oldunuz...

- Evet, emekli oldum. Bu hafta tam bir sene olacak. Emeklilik davasını açtığım günden beri emekli olacağımı biliyordum. Hep ümitliydim. Bu benim hakkımdı. Ben bu davayı gerçekten de Allah'ın huzurunda kazandım.

Emeklilik günlerinlz nasıl geçiyor?

- Günlerim çok güzel geçiyor, daha fazla işlerim oldu, dualara gidiyorum, basınla görüşüyorum. Pek de boş vaktim yok yani.

İlk günler kendinizi boşlukta hissettiğiniz oldu mu?

- Hayır, bitince "oh çok şükür" dedim. Öyle bir rahatım ki, o hayatı bıraktım diye öyle çok seviniyorum, öyle çok mutluyum ki. Zaten o hayatta benim gözüm yoktu. O hayata başladığım zaman zaten içimden gelerek gitmedim. Zorla, mecburi olarak girmiştim. Nasıl bir hayvan yorulur gidemez o hayvanı kamçılarsın gitsin diye, ben de aynı öyleydim.

Emekli olduktan sonra hiç gittiniz mi iş yerine?

- Hayır. Emekli oldum, emekli cüzdanım geldi ve işi bıraktım. Cüzdan geldikten sonra bıraktım işi ve bir daha da uğramadım oraya. Uğramak da istemiyorum artık.

Oradaki arkadaşlarınızla görüşüyor musunuz?

- Bir ara görüşüyordum, son zamanlarda bana arkalarını çevirdiler. Öyle bir şey ki bu bir kıskançlık var, ben emekli oldum, okuma yazmam olmamasına rağmen bu işi becerdim ve onlara örnek oldum diye, övüneceklerine, sevineceklerine kıskanıyorlar. Onlarla arkadaşlık pek kuramıyorum. Arkadaşlıkları bir an içindir çünkü onların. Ben aradım, onların da emekliliklerini tebrik etmek için aradım ama bulamadım onları. Üstelik de benim sayemde emekli oluyorlar.

Kimseyi bulamadınız mı?

- Hayır. Telefon açıyorum, en azından yıllardır bir çatı altında kalmışız diye, ama telefona bile çıkmıyorlar. İnsan insana yine bir özlem duyuyor. Ben aradığım zaman telefona bile çıkmadılar, demek onlarda sevgi yokmuş. Onların sevgisi para. Paradan başka kimseyi tanımıyorlar, güvenmiyorlar. Mesela paran olmazsa ekmek yiyemezsin ama o parayı kazanacağım diye dostlarına da arkanı dönemezsin. Ben bunu düşünüyorum, bu benim ruhumda var.

Kadınların dışında, iş yerinde çalışan diğer insanlarla ilişkiniz var mı?

- Ben, bazen geçiyorum oradan, işçileri görüyorum, selam bile vermiyorlar. Ne oldu anlayamıyorum, ben Allah'ın selamını vermek istiyorum, başlarını çeviriyorlar. Bir çatı altında kaldık, birbirimizin elinden su içtik, hiçbir şeyimiz olmadı. Böyle ruh gibiler, cevap da vermezler. Onlarla nasıl bu kadar yıl beraber kalabildiğimi anlayamıyorum. Demek Allah bana öyle bir sabır vermiş ki, dayanabilmişim. Ama ben şimdi huzurluyum. Görüşmesinler, benim için fark etmez. Ben onlar için iyilik yaptım, ben sosyal hakları gündeme getirmeseydim, onlar nasıl sigortadan emekli olacaktı?

Peki şimdi dışarıdan bir insan olarak iş yerinize baktığınızda neler görüyorsunuz?

- Ben orada boynuma tasma takılmış durumdaydım. Ama şimdi özgürüm ve orası bana çok yabancı geliyor. Sanki ben orada hiç olmamışım gibi. Hiç orası aklıma bile gelmiyor. Bazen tesadüf oradan geçiyorum, dönüp arkama bile bakmıyorum. Çünkü beraber çalıştığım arkadaşlarım bana soğuk davrandı, işvereni korudular hep, sanki ben insan değilmişim gibi davrandılar. Onun için bir nefret geldi bana. Ama ben ne de olsa beraber çalıştık diye, aradım onları, görüşmek istedim, bir hatırlarını sormak istedim, ama cevap vermediler. Korkuyorlar belki...

Orayı unutmak istiyor musunuz?

- Ben unuttum bile. Sanki hiç yaşamamışım gibi. Orada yaşadıklarıma bir kalem çektim. Şimdi ki hayatım daha güzel. Ben, doğru bir yolda gidiyorum. Kendimi yeniden doğmuş gibi hissediyorum. Keşke Türkiye'de yasalar işleseydi de bunu daha önce yapabilseydim.

Peki ilk başladığınız gün ile bıraktığınız günü kıyaslar mısınız?

- Ben bu mücadelemde, belki beden olarak yıpranmışımdır, asla ruhum yıpranmadı. Bedenim yıprandı ama ben dimdik kaldım. Mücadele ettim, son yıllarda emeklilik haklarımı aradım ve kazandım. Ben aslında çok siyasetçi bir insanım, içimi kimseye göstermem. Bir insanların bildiği Mehtap var, bir de benim bildiğim.

Yaşadıklarınızdan dolayı mı böylesiniz?

- Kimsesiz büyüdüğüm için kendi hayatımı kendim düzene koydum. Kendimi yetiştirdim, bu çok zor bir şey. Bir sürü yere girdim, o hayatın içine girdim ve böyle çıktım. Kendi kendimi mahkeme ettim hep ve öyle kazandım. İnsanların söylediklerini yapsaydım, şimdi o kadar berbat olmuştum ki, çamura girmiştim. O çamurdan beni itfaiye bile çıkaramazdı. O hayatın içinde kaldım uzun süre ve ne içkim oldu, ne de uyuşturucu gibi işlere bulaştım. Şimdi ben gene dava açtım 2.5 ay sonra mahkemem var, haklarımı yine savunacağım.

Bu sefer niye dava açtınız?

- 28 sene çalıştım, çalıştığımı ispat da ettim ama bana 17 senelik emeklilik hakkı verdiler. Benim 11 senemi yediler. Bunun hesabını soruyorum. Benim kimliğimde T.C yazıyor, ben bu işi yaptım, devlete vergimi de verdim, resmi olarak yaptım yani. Bana karne veren devlet, haklarımı niye vermiyor. Türkiye'de kaybedersem Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne götüreceğim davayı.

Orada unutamadığınız bir anınız var mı?

- Orada zorla duruyordum, mecburdum. Bir hayvana yük yüklersin, sonra sen de binersin ve o hayvan gidemez. Bu sefer gitmesi için kamçılamaya başlarsın ya, ben de öyle, kendimi kamçıladım ve çıktım. O yüzden hiç özel bir anım yok, orası bir restaurant değil, orası bir bar değil, normal bir işyeri değil, televizyondaki Çarkıfelek değil ki, anım olsun.

Peki çalışırken tanıştığınız, halen görüştüğünüz müşterileriniz var mı hiç?

- Yok. Orada arkadaşlık yok, gelip geçicidir orası. Arkadaşlık, dostluk orada kalıyor, oradan çıktığın zaman her şey bitiyor.

Emekliliğinizin ilk günleri neler yaptınız, nasıl geçti?

- İlk günler hiç boşluk hissetmedim, Allah'a dua ettim, 'şükürler olsun' dedim, bu hayatı bıraktım, düzenli bir hayata girdiğim için insanları sevmeye başladım. Çok mutluyum. Her ne kadar insanlar benden yüzünü çevirseler de ben insanları seviyorum. Ben bu mücadelede sevgiyi unuttum, insanlar hep bana acı verdi, insanlar dediysem halk değil çalıştığım yerdeki arkadaşlarım, işverenler bana acı verdi, benim kazanmamı istemediler. İnsanların arasına giirememiştim, ama şimdi o sevgiyi yeni buldum.

Şu sıralar neler yapıyorsunuz?

- Zamanımı kendime ayırıyorum. Dün berbere gittim, saçımı boyattım, istediğim saat yatıyorum, istediğim saat kalkıyorum. Bugün de kiliseye gittim duaya, yarın da oradayım. Haftada iki gün evde kalıyorum, diğer günler kilisedeyim.

Emeklilik mücadelesi verirken mi kiliseyle tanışmıştınız?

- Ben çalışırken de kiliseye gidiyordum. Okurlar bana mektup gönderiyordu, emekli olunca ne yapacaksın diye soruyorlardı. Ben emekli olunca, Allah'a şükürler edeceğim, başka da bir şey istemiyorum diyordum. Dualar öğrenmek istiyordum. Okumam yazmam olmadığı için ezberlemek istiyordum. Bir imama gittim, tam cüz öğreniyordum, elif, be, te, se, onları öğrendim, birinci sayfa bitti, adam "zina yapıyorsun" dedi ve bana ders vermeyi kesti. Ama ben zaten bu işi bırakmıştım. Sonra ben de kiliseye gittim, bir pedere anlattım, peder bana dua okudu. Pedere o işi yaptığımı söyledim, peder bana "sen bir insansın" dedi, "seni ben yargılayamam, seni halk da yargılayamaz, seni ancak Allah yargılar" dedi. Bana Türkçe dualar öğretti. Ben çok sevindim. Gerçekten de rahatladım. Ben Allah'ın yolunu kilisede öğrendim. Sürekli iş yerindeki insanlarla birlikte olduğum için, dışarıdaki insanlarla pek iletişim kuramıyordum. İnsan sevgim kalmamıştı ama şimdi insan sevgim var. İnsanları sevmek çok güzel bir şey.

Kilise de bir çevreniz oluştu mu?

- Oldu, cemaate katıldım. Orada kardeşlerimiz var. Sevgiyi, her şeyi orada öğrendim. Onların orucunu tutuyorum. Dualarda fark yok, hepsi aynı. İnsan olduğumu anladım, çok şükür.

Bundan sonra neler yapmak istiyorsunuz?

- Hayatımın bundan sonrasını Allah'ın yolunda geçireceğim. Ben hayatımı anlatan bir kitap yazmıştım, şimdi ikinci kitabımda da emeklilik hayatımı anlatacağım.

Recep Tayyip Erdoğan Başbakan oldu, ne düşünüyorsunuz bu konuda?

- Savaştan sonra yine karşısına çıkacağım, şu an savaş olduğu için kafaları karışık. Allah iyi etsin, savaştan sonra hayatta kalırsak, yine onunla yüz yüze gelmeyi düşünüyorum. Çünkü Belediye Başkanıyken bana verdiği hiçbir sözü tutmadı. Gururumla oynadı, çok ayıp, günah.

Savaşa dair neler düşünüyorsunuz?

- Ben Başbakan olsaydım, Amerika'ya boyun eğmezdim, Amerika otur diyor, oturuyor Türkiye, kalk diyor kalkıyor. Türkiye Amerika'nın emrine girmiş durumda. 'Bunlar yanlış' diyorum ben. Başbakan olsaydım ben, bunları yapmaz, Amerika'ya da meydan okurdum.

Peki hayatınızda kimse var mı, sevdiğiniz biri, erkek arkadaşın?

- Hayır, şu anda kendimi seviyorum, insanları seviyorum. Halkımızın o kadar sevgiye ihtiyacı var ki gözlerinden anlaşılıyor, insanlarda sevgisizlik hastalığı var. Sevgi ekmek ve yemekten bile daha önemli.

Evlenmeye niyetiniz var mı?

Var. Hem de nasıl, ama Türklerle evlenmem, çünkü köle istiyor Türk erkekleri. Ben kölelikten çıkalı bir sene oldu. Yabancı biriyle evlenirim. Kilisede de insanların çoğu yabancı, ama evliler. Oradan düşündüğüm kimse yok. Türk olmasın da ne olursa olsun. Evlenip Türkiye'den gitmek istiyorum.

Eski patronunuzdan haber alıyor musunuz?

- Onun akrabalarıyla tanışıyorum. Patron hacca gitmiş. Kutsal toprak herkesi kabul ediyor demek ki, günahı olanı, günahsızı, herkes o toprağa basıyor, o toprak tabii demiyor ki, sen günah işledin. Basma demiyor. O toprak onu neden kabul etti? O bizim paralarımızla, hakkımızla oraya gitti. Aslında o oraya gitmiş değil, Allah'ın huzurunda biz oraya gittik.

Mücadelen sırasında yanında kimler vardı?

- Kimse yoktu, ne kadınlar, ne dernekler ne de insan hakları... Herkes insan hakları diyor, ben de insan hakkı aradım ama kimse yanımda yoktu, bütün kapıları yüzüme kapattılar. Ben bu işi isteyerek yapmadım, başka seçeneğim yoktu, bana imkan verdiler de yani ısrarla mı bu işi mi yaptım. Bir tek Öküz çalışanları ve Öküz okuyucuları benim yanımdaydı hep. Sağ olsunlar... Şimdi de HAYVAN var.

MENEKŞE TANIR

Akşamsefası

Benim daha çok oynadığım filmler, Hababam Sınıfı serisiydi. O seriden Hayta İsmail lakabı bende bir ömür simgeleşti. Bu lakap beni inanılmaz mutlu etmiştir...

Hababam Bir Hayat
'Hayta İsmail'

YÖnetmen Hafize Ana'ya "ağlaman gerek" dediğinde bir anda yüzünü diğer tarafa döner, sonra kameraya döndüğünde ağlamış görürdük. İnanılmazdı...

KEMAL SİYAHHAN

Ahmet Arıman nerelisin?

- İstanbul, Fatih'liyim. Hadi doğum tarihimi de söyleyeyim, 1955.

Klasiklere giren filmlerde oynamak, hayatına ne gibi artılar getirdi?

- Benim daha çok oynadığım filmler, Hababam Sınıfı serisiydi. O seriden Hayta İsmail lakabı bende bir ömür simgeleşti. Bu lakap beni inanılmaz mutlu etmiştir. Belki yüzlerce filmde oynamadım ama Hababam Sınıfı serisiyle her evin bir parçası oldum. İnsanlar bize baktığı zaman, içlerinde sıcak duygular uyanıyor.

Seninle aynı filmlerde oynayan bazı arkadaşların ya hayatta değil ya da bir kısmı kötü koşullarda yaşıyor. Hababam serüveninden sonra hayatına nasıl bir yön verdin?

- Sinemaya başlamadan önce müzisyendim. Müziğe olan eğilimim sinemayı ihmal etmeme neden olmuştur. Hababam efsanesi bir rüya gibiydi. Ama günümüzde beni çok rahatsız eden konuların başında ölen arkadaşımız Domdom Ali lakaplı Feridun Şavlı'nın arkasından yapılan röportajdaki yanlış yorumlardır. Sanki bizleri ihtiyaç sahibi acizler gibi göstermeleri çok çirkin olmuştur. Beni düğün salonlarına düşmüş gibi gösterdiler. Bugün İbrahim Tatlıses de, diğer sanatçılar da düğün salonlarında zaman zaman boy gösteriyorlar. Ayıp bunun neresinde!

Geriye baktığında Adile Naşit, Münir Özkul, Şener Şen, Kemal Sunal, Halit Akçatepe gibi sanatçılarla oynadın. Sende ne gibi etkiler bıraktılar?

- Münir Özkul'un insanî yanı tartışılmaz. Beni orkestradan çekip çıkaran ve sinemada oynatan çok iyi bir insandır. Adile Naşit'in inanılmaz şefkatli yanı vardı. Bizim için o hep Hafize Ana olarak kalacaktır. Gerçek oğlunun adı da Ahmet olduğu için beni de oğlu gibi severdi. Adile Naşit ve Münir Özkul o kadar duygu ve sevgi yüklüydüler ki, en ufak şeylerde dahi gözleri yaşarırdı. Film setinde yönetmenin Hafize Ana'ya "ağlaman gerek" dediğinde Hafize Ana bir anda yüzünü diğer tarafa çevirir, sonra kameraya döndüğünde ağlamış görürdük. İnanılmazdı. Şener Şen, en iyi arkadaş, büyüğüm, dostum ve üstadım... Kemal Sunal, hem komik, hem de çok ciddi... Halit Akçatepe, zaman zaman kendimi ona yakın hissediyorum.

Halen geçmişle ilgili taze sorular soran insanlar var mı?

- Mesela sen... İnsanlar bu kadar sene geçmesine rağmen halen o filmlerin heyecanıyla, o günlere dair sorular sorabiliyorlar. Bunun nedeni, filmlerin televizyonda halen gösteriliyor olması, belki ondan.

Zenginlik denince akla ne geliyor?

- Para... Toplum tek şeye, hatta dünya tek şeye kilitlenmiş, para. Ama sağlık da bir zenginliktir. Sevgi zenginliğinde boğulmak belki de en güzel zenginliktir. Evet evet, sonuç olarak para değil "sevgi zenginliği" diyeceğim.

Fiziksel olarak fazla değişmediğini görüyoruz. Müzikle bir alakası var mı?

- Bence yok. On dört yaşından beri boyum uzamadı. İçki sigara kullanmıyorum. Belki de beni diri tutan bunlar.

Müzikle uğraşıyorsun, dinleme kültürü son yıllarda değişti mi?

- Yirmi beş yıldan beri ekmeğimi müzikten kazanıyorum. Piyasa müziği yapıyorum. Müzikle akademik uğraşmıyorum. İnsanlar, sesi olmayan, müziği olmayan yerlerde eğlenebiliyorsa saygı duymak lazım. Aslında bazen kendime soruyorum, "zaman bu kadar ucuz mu" diye... Tabi bu arada çok saygı duyduğum, emek ve duyguyu en iyi veren bir sürü sanatçı arkadaşım da var. İsim vermeyeyim.

Hiç aşık oldun mu?

- Birkaç defa oldum. Çok duygusal bir insan olduğum söylenebilir. Bir masa göreyim, mutlaka üzerine bir vazo ve çiçek koymak isterim. Şu anda boşanmış olmama rağmen, evli olup da kendi karısına sevdalı olan nadir insanlardan biriydim. "HAYATIN AKIŞI BELKİ DE KAPIMDA SADECE BENİ BİR KÖPEKLE YAŞAMAYA MAHKUM EDECEK" Çünkü onlar sadık olurlar.

Yüzlerce, hatta binlerce kez gösterilen bu filmlerden maddi bir kazancın oldu mu?

- Kocaman bir hayır. Filmlerde bedava oynamadık ama her film için normal bir insanın bir aylık maaşı kadar paralar aldık. Hababam serisi dışında da birçok filmde oynadım. Kalan zamanlarda müzisyenlik de yaptım.

Peki sigorta, emeklilik, sosyal güvence...

- Onlar ne ola ki?

Bir günün nasıl geçiyor?

- Plansız ve monoton.

Hababam benzeri olduğu iddia edilen yeni diziler hakkında neler söyleyeceksin?

- Biz ayrı, onlar ayrı. Okullu dizi veya dizilerin çekilmemesi için bir neden yok. Şayet Ferdi Eğilmez'le bir polemik olmuşsa farkında olunmadan dizinin reklamı yapılmıştır.

En beğendiğin yönetmen..

- Sivrilen beş altı yönetmen var. Benim favorim Yavuz Turgul'dur. Çünkü Ertem Eğilmez'den kalan bir mayası var. Türk halkını çok iyi tanıyan, bunu tüm doğallığıyla beyaz perdeye yansıtabilen usta bir yönetmendir. Örneğin Eşkıya ve İkinci Bahar'ın genel yönetmeniydi. Bu arada küçük rolüm de olsa İkinci Bahar'da büyük bir keyifle oynamıştım. Yavuz Turgul'un özenti kaygısı yoktu. Hayranlığım ondan. Modern anlamda Sinan Çetin'i de beğeniyorum.

Uzun boylu kızlarla aran nasıl... Öyle bir arkadaşınla yolda yanyana nasıl yürürsün?

- O bir sırdı ama söyleyeyim. Ben kaldırımdan, kız arkadaşım yoldan yürür.

Aile konularına girmek istemezdim ama aile deyince ne anlıyorsun?

- Sadakat ve güven ailenin temelinde yatar. Son üç yıla kadar bunları tam anlamıyla yaşadım. İki tane kızım var...

Biraz düşündün?..

- Evet düşündüm. Biri bende kaldı, diğerini bir yıldır görmüyorum. Özel okulda okumak için annesini seçti.

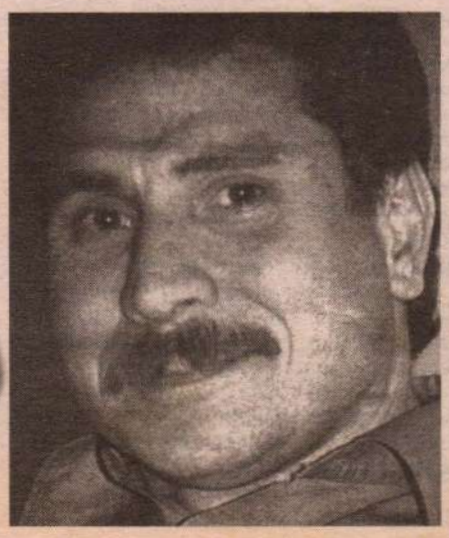

Akşamserüsi

"Çizdirmeden Çizmektir Aşk... Ve Yitirmeden Yitmek..."

HÜRKAT NAZAROĞLU

İki yıl önceydi. Büroda oturuyorum, başım ağrıyor, sinirliyim. O zamanki sekreterim Erman Hanım bir köşe yazarının beni aradığını söyledi. Bir an kararsız kaldım, "Hadi bağla bakalım" dedim. Bağladı.

Karşıdaki ses sanki ben aramışım gibi "Evet, dinliyorum" deyince tepem attı, hiçbir şey söylemeden telefonu kapattım.

Köşe yazarı biraz sonra yine aradı, toplantıda olduğumu söylettim. Yine aradı, yine toplantıdayım. Durmadan anyor, konuşmuyorum. Bu arada hassas bir insan olan Erman Hanım'ın da kalbini kırdım. Bürodaki tatsızlık köşe yazarına yaradı, bir sonraki aramasında Erman Hanım'ın hıçkırıklar içinde "Toplantıdasınız, değil mi?" demesine dayanamadım. "Bağlayın Erman Hanım" dedim, "ve lütfen ağlamayın artık"..

Köşe yazarı bu kez gayet kibar bir üslupla kendisini tanıttı. Nasıl yardımcı olabileceğimi sordum.

"Biraz çizgi değiştirmek istiyorum" dedi. "Yaşamın renklerini, ilişkilerimizi, iç dünyamızı köşeme taşımak istiyorum."

"Anladım" diye cevap verdim. "20'lik hazır paket 1500 dolar, danışmanlık ve kurs istiyorsanız fiyatı ayrıca konuşuruz."

Şaşırdı, bir müddet sustu, sonunda "Ne demek istiyorsunuz?" diye sordu.

Her zaman açık konuşmayı tercih ettiğimi söyledim: "Siz biraz da aşk trendinden ekmek yemek istiyorsunuz, onu demek istiyorum. Elimde 20'lik hazır paketler halinde aşk yazıları var. İsimlerini veremem ama birçok köşe yazarı aşk yazılarını bizden alıyor, hepsi memnun. Fiyatı söyledim. İlle kendiniz yazmak istiyorsanız, danışmanlık da yaparım."

"Aşkın ve yazının bu düzeyde ticarileşmesine karşıyım" diye cevap verdi. "Sizden yalnızca destek istemiştim, kendi yazılarımı kendim yazarım."

Köşe yazarına yazı hayatında başarılar dilediim, telefonu kapattım. Daha sonra yaşananları tahmin etmek zor değil, lafı uzatmayayım, köşe yazarı ertesi gün büroma geldi. Büsbütün hazırlıksız olmadığını, bir şeyler karaladığını söyledi. "Dinlemek isterim" dedim.

Yüksek sesle okumaya başladı: "Aşk nedir? Niçin aşık oluruz? Niçin aşkı kovalarız hep? Uzmanlara göre, aşk bireyin.."

"Tamam tamam, okuma gerisini, olmamış!" dedim. "Bir soru sordun, iyi. Ama bir soru daha, bir soru daha... Aşk yazıları bu kadar soru kaldırmaz. Soru yok, cevap var. Kendinden emin bir üslupla kesin yargılarda bulunacaksın. Durmadan aşkı tarif edeceksin. Acaba şöyle mi, yok böyle mi, belki de budur falan filan. Olmaz! Bir de uzmanlara göreymiş. Ne uzmanı? Uzman sensin. İlk ders bu. Akşam yattığında yüz defa 'uzman benim, uzman benim, aşk uzmanıyım, uzman benim' diyeceksin."

"İyi de aşk uzmanı değilim ki henüz" diye cevap verdi.

Sinirlendim: "Olamazsın da zaten.. Var mı öyle bir şey, var mı aşk uzmanlığı diye bir şey!"

"Sizinle anlaşamayacağız" dedi. Aynı görüşte olduğumu söyledim. Çıktı gitti.

Aradan birkaç hafta geçti. Gazeteleri karıştırırken bir baktım, bizim köşe yazarı aşk yazılarına başlamış: "Geride kalanların her sarsılışta önümüze çıkmasıdır aşk. Önceyi ve sonrayı anlamsızlaştıran bir kayboluştur.."

Sakin olmaya çalışarak Erman Hanım'ı çağırdım, yazıyı gösterdim, "Bunu açıklayabilecek tek kişi sensin" dedim. Ağlamaya başladı, bizim 20'lik paketlerden iki tanesini toplam 750 dolara sattığını itiraf etti. Ayrıca köşe yazarıyla aralarında fiziksel yakınlaşma da olmuş. Erman Hanım hıçkırıklara boğulmuştu: "Aslında bunu para için yapmadım, onunla yattıysam beğendiğim için yatmadım. Ben size aşığım Hürkat Bey. Bugüne kadar hep içime attığım, umutsuz bir aşk bu. Canınızı acıtmak için yaptım her şeyi. Aşk, acıyı azaltmak için acıtmaktır. Umutsuzluğa katlanabilmek için ihanet etmektir. Çaresizliği hatalara bulamaktır aşk."

"Haklısın" dedim, "bir an önce eşyalarını toplamaya başlamaktır aşk. Kendime daha fazla hakim olamayacağımı anlayıp bir an önce büroyu terketmektir. Artık sekreterim değilsin. Fakat bu arada işi kapmış olduğunu da kabul etmek zorundayım. Aşk acıyı azaltmak için acıtmaktır, hiç fena değil."

Ayağa kalktı, gözlerini gözlerime dikti: "Son bir kez denemelerin sayısını unutmaktır aşk. Vedalara veda edememektir."

"Uzatma!" dedim. Çıktı gitti...

Köşe yazarı bizim 20'lik paketleri tüketince Erman Hanım'ı yanına aldı. İki yıldır Erman Hanım yazıyor, köşe yazarı imzasını koyuyor.

Tabii bu arada bizim 20'lik paketlerdeki yazılar toplandı, kitap oldu: "Yağmurlu Bir Gezegendir Aşk".. Geçen yıl Kitap Fuarı'nda imza günü de yaptı köşe yazarımız. Önünde upuzun bir kuyruk. Uzunluğuna aldırmadan kuyruğa girdim, sabırla bekledim. Köşe yazarı beni tanımazdan geldi. "Kimin adına imzalanacak?" diye sordu. "Benim adıma" dedim. "Adınız ne?" diye sordu. "Aşk" dedim. "Nasıl yani?" diye sordu. "Adım aşk" dedim, "o meşhur aşk var ya, aşk benim işte. Tanımadın mı? Her gidişte, dönüş hayallerine sarılmanın çaresizliğiyim ben. Yeniden başlayabilmenin imkansızlığıyım ben. Terkedenleri boyalan akmış maskelerle uğurlama yenilgisiyim ben. Her şeye rağmen devam edebilme enerjisini yürek sızılarından borçlanma hâliyim ben. Tanımadın mı?"

Elimdeki kitabı aldı, alelacele iki satır karaladı içine: "Aşk için.. dostlukla.." Teşekkür ettim, arkamdaki sabırsız kalabalığa döndüm, "Aşk sessiz yemin oyunu oynamaktır" diye bağırdım. Kuyruktaki kadınlardan birkaç tanesi çantalarından not defterlerini çıkarıp benim sözümü not ettiler.. Bir daha bağırdım: "Ve günü geldiğinde sessizliğe ses vermektir, yeminleri unutmadan.." Sonra köşe yazarının kulağına eğildim, kendisiyle ilgili yerminimi fısıldadım; ailesini karıştırmasam daha iyi olabilirdi...

Dersimizi bu hafta da bir anıyla geçiştirmiş gibi olduk ama önümüzdeki hafta yapacağımız alıştırmalar için altyapı hazırladık aslında. Hatta isteyenler alıştırmalara şimdiden başlayabilir. "Aşk" yazıyoruz, araya boşluk bırakıyoruz, sonuna "dir/ dır" koyuyoruz ve boşluğu doldurmuyoruz... Biz Nazaroğlu Edebi Danışmanlık Ltd. Bürosunda meşhur 20'lik paketleri böyle hazırlıyoruz...

Akşamsefası

O, Doğan Güneş... Değişik espri ve çizgi dünyasıyla mizaha doğan güneş... Kalplerde apayrı bir yeri var. Doğancıim'la bir Penguen sabahlaması mahmurluğuyla uyku sersemi, neler konuştuk neler...

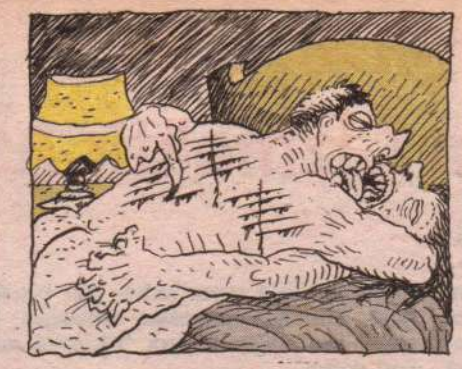

Nezaket Mizaha Engel

MET ÜST

Doğancıim, n'aber...

- İyidir Metinciim..

Karikatür aleminde çok değişik, enteresan bir dünyan var. Bu neden?

- Varolan genel mizah anlayışına göre bütünüyle orijinal bir şey olduğunu zannetmiyorum. O, şeyden herhalde.. Karikatürü mizah dergilerinden başka yerde öğrendim ben. Tarih mecmualarından, eski Avrupa tarih mecmualarından... Yabancı karikatürlerden...

Aklında hiç isim var mı..

- İmzaları falan olmayan tuhaf tuhaf karikatürlerdi onlar... Onlara ait hiçbir belge filan yok yani.. Nedir, ne değildir.. Senin ben de orijinal bulduğun şey, benim ısrarla kaçtığım bir şey aslında. O öyle çiziyor, bu böyle çiziyor... Ben bilinçli olarak kendime ait bir şeyi çok fazla kurcaladım. Uzun süre tek başıma inceledim karikatürü. **Oğuz Aral**'ın tavsiyeleriyle falan çizdim. Beni eğitti o yani.

Kaç yılında Gırgır'a başladın?

- 1981'de başladım. Behiç, Hasan, Latif, İsmet abi, Nuri abi, Ergün Gündüz, İlban Ertem, Galip Tekin.. Kemal Aratan da vardı.. Siz sonra geldiniz.

İlk başladığında da çizgin böyle miydi?

- Aşağı yukarı böyleydi.

Keyifli, ekşi, buruk bir karanlık ve bakış açısı var senin çizgi ve espri dünyanda.. Nedir bunun felsefesi aabiciim?

- Ya, bu şeye benziyor, bazı müzik parçaları çalmak için iyidir de, dinlemek için kötüdür. Onun gibi bir şey. Benim için hayat hiç de karamsar değil. Belki hayatımda hiç öyle çizdiklerim gibi bir şey yaşamadım; yaşadım ama her aklı başında insanın çatışmaları kadar yaşadım. Hayata hiç karamsar bakmadım, her şeyin benim için bir çözümü vardır. Asla çözümsüz diye bakmadım hayata. Tabii sorunlar vardır, fazlasıyla vardır. Çok fazla sorun varsa soruna göre davranmakta yarar görüyorsun. Ama burdaki karanlık, karamsarlık değil de dürüstlüktür. Hayatta olan şeyi, olduğu gibi göstermek. Çirkinlik varsa çirkin göstermek. Fazladan neşelenmek için ekstra bir şey yapmamak. Latince'de mizah, gözün biraz yanması ve yaşarması demekmiş. İnsanın hassaslaşıp da gözünün yandığı an homour oluşuyormuş. Burda komik bir şey yok. Her şey karşısında derinden yanma, etkilenme var. Karikatür de orda varoluyor zaten. İstersen çok komik ya da acı olabilir. Aslında çok komik denen şey aynı anda çok sert bir değişimdir. Gülünç olduğu gibi can da yakabilir. Gülersin. Ben hüzünlü veya karanlık yerden espri çıkartmayı daha çok seviyorum. Yoksa özellikle hüznü göstermek istediğimden değil. Ama herkesin hayatında biraz böyle olduğunu düşündüğüm için böyle yapıyorum. Eğer o karikatüre bir okur gülecekse önce bir yeri yanmıştır diye düşünüyorum. Kontrast olmadan gülemez insan çünkü. Eğer karşılıksız gülüyorsa bu bence bir şeydir. Öyle gülmemesi lazım. Yani karikatürün olmasının nedeni budur. Bakanın aptalca gülmemesi gerekir. Öbür türlü sirke gitmek veya uyuşturucu madde kullanman lazım ki gülesin..Yani karikatür, iyi karikatür öyle bir şey ki nedensiz yere kendine bir sevinç yaratamazsın.

E, tabii. Karikatür, dansöz değil ki.. Benim sende gözlediğim bir şey daha var Doğan beyciim. Bir acımasızlığın var tiplerine ve espri dünyana karşı.

- Yaptığımız şey çizgiden ibaret olduğu ve her şey orda başlayıp bittiği için iş daha kolay. Gerçekte trajedi karşısında çok daha savunmasızsındır. Masumiyet, sevgi karşısında karikatür yapamazsın. Ama yaratım çizgiden ibaret olduğu için ordaki özgürlüğü kullanmak lazım. O acımasızlık dediğin şey cesaret aslında. Kafamızdaki tabular.. Acaba bu sakat adamı bu uçurumdan aşağı atabilir miyim düşüncesi vardır ya. Bence daha sertleri olmalıdır. Trajedi nezaketin içinde yer alır diye bir laf var. Yani o trajediyi sen otuz sene geçirdikten sonra başına geleceğine bir kez deneysel olarak zihninde canlandırdığın zaman olup biteni daha rahat görürsün. Böylece ondan kaçabilirsin de. Bir kadınla erkeğin ilişkisinde çok kötü şeyler olmaktadır, o zaman biraz sert olmak lazım; gerçeğe yakın olmak için... Çizerken biraz daha gerçeğe yakın oluyorsun, acımasızlık sanılan gerçeklik aslında. Yani nezaket gülmeye engeldir.

Lağım diye bir dergi çıkardın.. Yapmak istediklerini tamamen yapabildin mi şekerim?

- Lağım'ın başında bu anlattıklarımı düşünüyordum ama dergiyi yapmaya başlayınca aklıma bile gelmedi.. Çünkü dergi yapmak başka bir şeymiş. Düşünebilirsin ama yapmak kolay değil. Tecrübe yetmiyor. Çok daha büyük deneyimlerin eseri dergi yapmak. Deney olarak yaptığım iyi oldu. Bir sürü şey öğrendim. Yani öğrencisi olmak için yaptım bu işi. Borçlu falan olmadan da bitirdim. Deneysel olduğu için, fazla iddialı olmadı ve büyük paralar da harcanmadı.

Bence iyi olmuş; çizginin, bakış açının önünü açtı...

- Faydası olmuş olabilir. Cesaretle ve hesapsızca yapılacak dergilere, yani erken öten horozlara daha çok ihtiyaç var. Yani biz hâlâ çok muhafazakarız dergilerimizde.. Bir dergide yetenekler birbirine tutunacak, ustalıklar örtüşecek... Artık sadece yetenekli insanların bir araya gelmesinin de bir işe yarayacağını sanmıyorum. Yetenekli insanlar da yetersiz kalıyor.

Birbirini tamamlayan yeteneklerin bir araya gelmesi lazım.

- Evet, sıradan bir heyecandan doğan bir dergiyi ben doğru bulmuyorum. Bu hem profesyonel olarak yanlış, hem de satış açısından. Daha ciddi olmak zorunda hissediyorum kendimi.

Biz bu işin üzerine çok fazla kafa yormuyoruz. Eski dergilerde de çok fazla üstüne düşmedik. Hiç yazmadık da. Ve çok da şaşırıyorum aslında, konuşurken. Çünkü birbirimize karşı önyargılarımız da var. Onun bana, benim ona karşı. Hep milletin bize atfettiği "yetenekli çingene çocuklar" gibi, biz de birbirimizi bazen hor görüyoruz.

- Evet geveze Metinciim. İşimizi sorgulama ve tartışmada çok geciktik. Geçmişe biraz çabuk bir bakış atıp geri dönmek lazım. Bizim kullandığımız üslup Batı'dan alınmış bir üsluptur. Bir şekilde ehlileştirilmesi ve halk kültürüne uygun hale getirilmesi estetik bir devrimdir. Masada oturup karikatürü bir halk malzemesi haline getirdi **Oğuz Aral**. Biz de sonra bunu bol keseden harcadık. Bu süre içinde kimse bunun yenisi gerektiğini düşünmeden kullandı. Okur da bunu bilmedi ve okur eskisinin de değerini bilmedi. Yapanlar da gerisinin nasıl geleceğini düşünmedi. Hayattaki bir sürü birleşimi bir dergide biraraya getirmek hakikaten mümkün değil. Bizim paraya da ihtiyacımız var. Bizi koruyup, bize her yerde sahip çıkacak birtakım insanlara ihtiyacımız var. Biz kendi kendimizi varedip, bağımsızlık lezzeti altında çiziyoruz... Diğer kurumlann başına gelen şey, bizim de başımıza geliyor, zamanla ölüyorsun. Oysa ölmemen lazım, çünkü sen bir kültürsün.

Doğan Kardeşciim öyleyse ne yapmalı?

- Herkesten daha zeki olduğunu herkese, uygulamada da ispatlamalısın. Mizah karizmayla gitmiyor zaten. Şimdi kimse gazetecileri, yazarları, sıradan insanlar olmaktan öte görmüyor. Hakikaten de normal. Ama onları sıradışı yapacak olan şey, insanlar uyurken, onlar için çalışan, onların yapamadığı işleri onlar için yapan yönleridir. Şimdi onlar bizden sonra hareket ediyorlar. Bizse onlardan daha çok tartışıyoruz, düşünüyoruz.. Düşünceye inanıyoruz, düşünceyi yaşıyoruz, düşünceye tapıyoruz.

Düşünce de para etmiyor artık.. Biz eskiden çok gençtik ve fazla düşünmüyorduk. Espri bulmak çocuk oyuncağıydı. Şimdi bir espri bulunca bunun nereye gideceğini düşünüyorum elimde olmadan.. Çünkü yaşanmış o kadar çok şey var ki, bulduğun bir şey seni yaralıyor, ya da ince bir yerlere değiyor. Ama eskiden dünya hakkında fazla bir şey bilmiyorsun. Deli cesareti oluyor insanda. Ohoo, beni konuşturmasana oğlum, sen anlat, haydi..

- Bizim beğenimiz değişti bir kere Metoş beyciim. Nazikleşmiş bir gelenekle mizah yapılamıyor. İncelen zevkler mizaha uygun değil aslında. Mizahı insanın yaptığını düşünürsen, mizahı insanın içinden, bir tarafından çıkaracaksın.. Bunu gençlerin yapması gerekiyor. Mizahın kılıfını değiştirip tekrar burunlarına takmak lazım mizahı tüketenlerin. Ama mesele sadece ulaşmak da değil ki. Mesele yaşatmak, yıllarca yaşatmak.

Mizah ve mizahçı tanımı da değişti artık.. Mizah panelleri de değişti..

- Çünkü panellerde bizi sahne alan biri gibi görüyor ve onları eğlendirmemizi istiyorlar. E sen de sadece konuşmaktan yanasın. Diyalog öyle cazip bir şey değil ki. Bir sanatçıya duyulan hayranlıkla, eğlenmek ayrı konular.

Mizahın içinde eğlendirmek yok mudur?

- Bir insan roman okurken eğlenir mi. Eğlenmez... Eğlenebilir, ama o bir doyumdur. Doyum eğlence değildir aslında. Doyumda eğlence yoktur. Tatminsizsen eğlenmeye bakarsın, roman okumanın nedeni bir şeyi merak etmendir. İnsanlar aslında okumaya katlanamıyor, doyum için okuyorlar.

Muhabbet çok doyurucu bir yere doğru gidiyor farkında mısın Doğancıim?

- Farkındayım da çok uykusuzum be Metinciim...

Keselim o zaman, zaten bir sayfa konuşmuşuzdur.

- Eyvallah, hadi çorba içmeye...■

HAYVAN ART BAHÇESİ

Mektup Adresi: İstiklal Caddesi Turhol Han No:373 Kat:4 Daire:7 / 80800 Beyoğlu - İstanbul • Fax: (0212) 293 32 79

Düşünceler,
özgürlüğün simgesi,
simgelerin de
özgürlüğüdür.
Peki sizin ülkenizde
özgürlük
var mı?
E. Onur Ulusoy
Muğla

Titreyen mum
alevlerinde kalan hüzün,
Kadehin etrafında dolaşan şarkı,
Geceye yakışan özlem perileri,
Çeker beni içine ışıktan
karanlığa
Metin Firat
Tekirdağ

Bir
resime düşmüşsün,
Siyahın olmadığı, kızılın çok
olduğu. Ayağın takılmış
düşmüşsün, yan yana çizgilerle
uyuya kalmış. Düşmüşsün seni
kimse bulamamış, resimdeki
güzel sanmış.
Ahmet özcan
Mersin

Uzun
zamandır artık hiç birşey
olmuyor. Ne his ne de kıpırtı...
Pusun içindeki yitikleri oynuyoruz.
Kameraya el sallayın. Kirli ellerinizi... Su
kaybetmiş. Bunu öğrendim
yaşadıklarımdan... Sadece saklarmış... Dipteki
deniz yıldızlarını, deniz atlarını görmüyor
musun? Renkleri, başka türlü bir yerleri.
Akvaryum kırıldı, balık ölmedi... Denizlere
yolcuyum. Ben dalıyorum...
Ezgi Doğru
İstanbul

Giderken
Bu şehrin bütün
çiçekçilerini
beraberinde götürdün sen
kurutulmuş güller veriyorum
yalnızlığa
Faruk Kaya
Babaeski

Merhaba
Hayvan,
Öküz gibisin...
Her şey hayvanca olsun
İnsan olan anla(ya)masın.
Sancar ilhan
Zürih

Kendine
evler, sokaklar, kentler
kurdun çocuk. Kendine koca bir
dünya... Kendine parklar,
çocuklar, denizler kurdun.
Şimdi eşiğindesin çıldırmanın. Şimdi kendi
galaksinde yapayalnız bir yıldız kurduğun
dünyanın. Sesine ses veren yok çoktandır.
Ekmeğin küflü, şarabın DERDALAN.
Erol Çelik
Trabzon

Mart'ı
Uzamış
bir kış martıydı.
Ve gökyüzünde
uçan bir kuş
değil martıydı.
Gökçe özkan
İstanbul

Böyle
uzun yolculuklarda uyku
tutmaz beni hiç, hele de cam
kenarlarında oturuyorsam, ya air
olasım, ya da kalın bir roman yazasım
gelir, fakat; sanırım daha çok toyum,
harcanmamış kaç senem var
kimbilir...
Tahir Uçuk
İzmir

Küresel köyün çobanları
Hayat her zaman şeydir
En fazla ölürsün.
Sonra da şey olursun.
Yaşarsın
Gökçe Özkan
İstanbul

Damsız girdim hayata.
ama aşkı görünce;
Ödüme kanştı
yalnızlığım.
Yalnızlığı sevdim.
Kendi doğrularımın sınırları
beni esir alsa da,
vazgeçmedim.
Ali Ulubay
Yaş 17 - İzmir

Geliyorlardı,
yalınayak
at, eşek
yorgan, döşek
Ardından,
kirli bir savaşın;
geçmişlerini bırakarak
Dedeler, nineler
fakirliğinde sürgünün,
çıplak ayakları,
çalıdan, çırpıdan,
kanayarak
Sakine Atasoy
Sivas

Avucumda
elin,
Göz kapağımda
resmin,
Uyurum sen,
Uyanırım sen;
Nerdesin?.
Alkolik Kanarya
Ankara

Gece
bittikten sonra,
gün doğmamış.
Kimsecikler doymamış,
Her şey 1000 yokmuş
1 varmış!
Levent Öğretmen
Hakkari

"Dosttur
ayna,
kırılırsa çırılçıplak
kalır dünya"
diye ekledi,
ama ne zaman
geleceğini
söylemedi.
Sonra ayna
kırıldı,
sır dağıldı...
Cüneyt Tabanoğlu
Ankara

Aşkı
tanımlamak zor iş,
bundan daha zor olanı da
galiba gerçek aşkla
tanışmak.
Esat Öznur
İstanbul

Akşamın
sıkıntısındayken,
Büfe'de gördüm
HAYVAN'ı
Öküz olduğumu
unutmadan.
Lokman Çiçek
Van

İsterdim ki coniler
bu topraklara ayak
basmasınlar.
Hayat kadını olsalar da
kadınlarımızla yatmasınlar.
Abdullah Şevki
Ankara

"Bu sevgisizlik,
bu ruh yalnızlığı
öldürecek beni!
Diyojen gibi elimde fenerle,
"insan" arıyorum
zombilerin arasında
gündüz vakti!"
Artemis
İstanbul

Erkekler de hata yapar

Ailenle evde sohbet ederken
Kahvaltı yaparken yemek yerken
Kızma arkadaş sabırlı ol
Kızan zarar eder, kızma da karlı ol.

Ey hanımlar bu söz erkeklere söylenir şekli varsa da sizlere de seslenıyorum. Sizler de kızmayın. Çünkü birbirinizi severek evlenip kurmuş olduğunuz yuvanızı herhangi bir şey için sabırsızlık yapıp, öfkelenip kızarak birbirinize karşı kötü söz ve kötü hareketlerde bulunarak huzursuz hale getirmeyin.

Bir erkek kadının hakkına saygı göstermez, haksızlık yaparsa veyahut kadın erkeğin yani kocasının hakkına saygı göstermezse haksızlık yaparsa o evde huzursuzluk olur, tartışmalar meydana gelir ve kavgalar olur ve oluyor da ve hatta yuvanın yıkılmasına sebep oluyor.

Şimdi erkeğin hanımına karşı davranışları nasıl olmalı, kadın kocasına karşı davranışları nasıl olmalı, bakalım.

Kadınların beğenilmeyen bur huyuna veyahut bilmeyerek, istemeyerek yaptıkları hatalara karşı onlara öfkelenerek, kızarak kötü söz ve kötü hareketlerde bunurnmak haksızlık olur.

Kıymetli okuyanlanm. Hatasız insan olmaz. Erkekler de hata yapar.

Bir erkeğin herhangi bir sebepten sıkıntıya düştüğünde borcunu ödemekte veyahut geçim sıkıntısına düştüğünde hastalıktan dolayı o zaman kadın kolundaki bileziklerinden, altınından veyahut parasından kocasına verebilir.

Eşler arasında herhangi bir sebepten dolayı ayrılmaya karar verildikten sonra ayrılmak doğru değil, barışmak güzel amma eğer ayrılmak gerekiyorsa erkek boşayacağı kadına haksızlık yapmadan güzel bir şekilde ayrılmalan gerekir.

Kıymetli okuyanlarım.

Şimdi size kadının kocasına karşı davranışlan nasıl olmalı onu anlatacağım.

Aile içinde huzursuzluğa sebep olan bir yanlışlıkta, bazı erkeklerin başka kadınlan methetmeleri.

Erkek olsun, kadın olsun insanlar bir olmaz. Herkesin kendi haline şükretmesi gerekir. Beterin beteri vardır.

Insan kendinden yüksek olana bakarsa kendini çok düşük görür. Kendi kendini sıkıntıya düşürür.

Eğer insan kendinden aşağı olanları görürse, o zaman kendisini iyi görür, moralini düzeltmiş olur.

Kıymetli okuyanlarım.

Gelecek hafta "Anne Baba Hakkı" konusunu işleyeceğiz.

Anne ve Babana bakarken
Onlann hizmetini yaparken
Kızma arkadaş sabırlı ol
Kızan zarar eder, kızma da karlı ol.

HÜSEYİN DURSUN AMCA

06

21 Mart 2003 Cuma • **Haftada Bir Yayınlanır** • **İmtiyaz Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:** Metin Üstündağ
Genel Yayın Yönetmeni: Metin Üstündağ • **Editörler:** Hatice Meryem, Ferzende Kaya • **Asistan:** Evren Barın
Grafik Tasarım: Serdar Karataş, Azad Aktürk • **Genel Müdür:** Orhan Açar • **Satış Müdürü:** Cüneyt Aydın
Adres: İstiklal Cad. Turhol Han. No:373 Daire:7 Beyoğlu/İSTANBUL • **Tel:** 0212 293 32 77 - 78 • **Fax:** 0212 293 32 79
ISSN 1303 - 944X • **Yayıncı:** PAK Basın Yayın • **Baskı:** Ilıcak Matbaası (0212 880 40 75) • **Genel Dağıtım:** DPP (0212 622 22 22)

Not: Eksik sayılar ve abonelik için **(0212) 293 32 77 - 11/12**'den **Mustafa Danacı Bey**'i arayabilirsiniz.

Aksamsefası

En kötü barış en haklı savaştan iyidir

Cicero

Savaş bir israftır..
Hayatın kazançlarını silip süpürür

Eugene O'Neill

Savaş hiledir hileden ibarettir

Hz. Muhammed

Savaş yok ettiğinden daha fazla **kötü insan** ortaya çıkardığı için berbattır

Yunan Atasözü

Ulusun yaşamı tehlikeyle karşı karşıya kalmadıkça **savaş bir cinayettir**

Atatürk

BİR YERE GELDİK Kİ HİÇBİR SOKAĞIN ADI YOK.

Cemal Süreya

Savaş ölümün bayramıdır

Hint Atasözü

Savaşa sebep insan değil eşya ilişkileridir

Reusseau

Aksamsefasi